

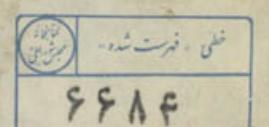
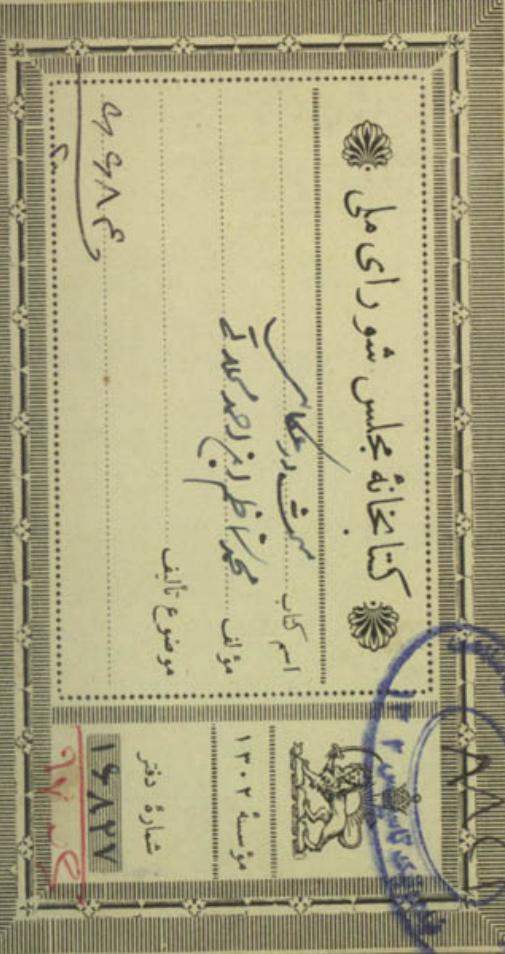
کتابخانه مجلس شورای ملی

اسم کتاب رسالت دریگاه
 مؤلف محمد ناصر زاده

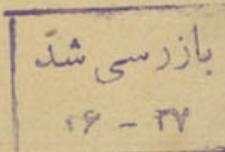
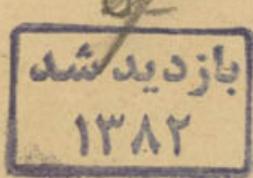
موضوع تاریخ

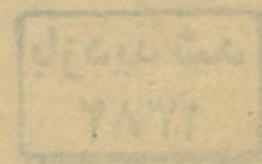
۴۶۸۴

شماره دفتر
۲۰۷

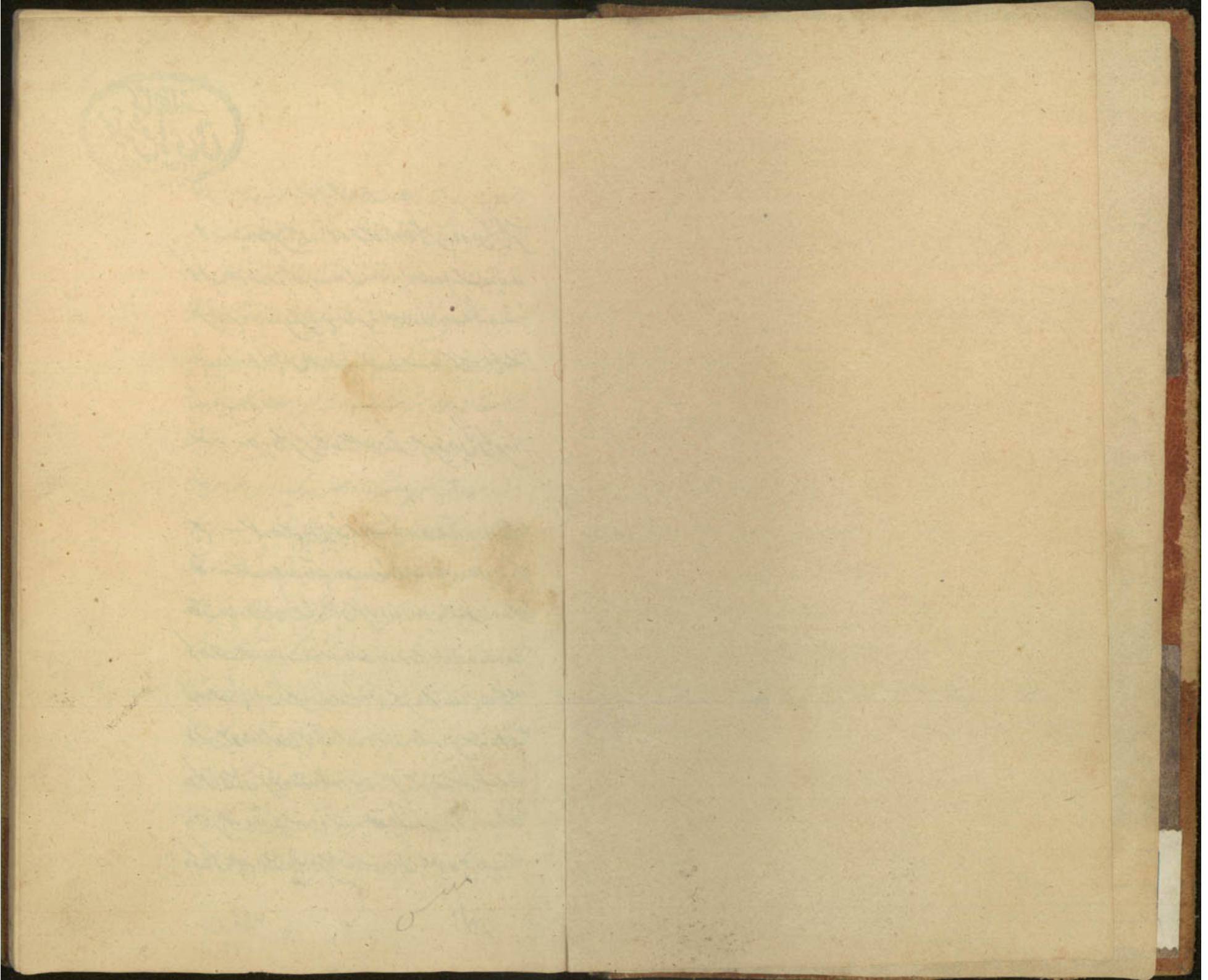

۳۹۹

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
NCH 1 2 3 4 5 6 7 8 9

بسیار

محمد دا ب ای مسیز و مصود دالیم ب خیر خانه خوارد احمدیز کا بند این عکس است
که بگ ای ایم قدر قدر علی محضرت ای دکن نهضت ای دکن نهضت ای دکن نهضت
حضر ای دکن نهضت ای دکن خوارد حضر ای دکن زاده الفضل دلیل ای دکن زاده الفضل
نهضت دلیل ای دکن خوارد حضر ای دکن زاده الفضل دلیل ای دکن زاده الفضل
دله ب ب دخنه

مقدمة - در بین راضی افاظ مصطله و مکمله طبیعت که در بین راضی افاظ مصطله
میتوان

حجم - منظر، از جم در بین راضی افاظ است که در بین در آید و تراز نجعه
نفع، نهضت ای دکن و حب
آلات ای دکن
که صاحب اینها آلات ای دکن
که صاحب اینها آلات ای دکن
مکمل ای دکن
برخشن ای دکن
دلیل ای دکن
دلیل ای دکن
میتوان که عظیم ای دکن ای دکن

رسنگات دنیا، آت و حلالات را مسامیه ملذت کریمه روح، بزرگ
آن، مغفره ای دکن بزم مغفره ای دکن که در این ای دکن ای دکن ای دکن ای دکن
چرخ نفع، نهضت ای دکن
آلت و حکم ای دکن
بعن صراحت بهم خداوه و حرب ای دکن ای دکن ای دکن ای دکن ای دکن ای دکن
از متعهه ای دکن
عقیله است در ای دکن
آلت سلسله آی دکن ای دکن
جد و بکر رخیزی کی که خواص آن در بین راهیویث به بلند بکر نباشند و دار میکنند
حابن آی دکن ای دکن
آی دکن ای دکن
نفع، نهضت ای دکن
آلت ای دکن
حکم ای دکن
حفظ ای دکن
صفه رجیمه که بیهوده و بیهوده ای دکن ای دکن ای دکن ای دکن ای دکن ای دکن

صفن در راهنمودان قدرت نمود و اینها را از دکونیه و بزرگ فرانسه آلمان
و قریبیه این دزارتی بگذرید بر این احتمال و اتصال دهنده دست اتفاقی که کوئی
دزارت فرانسه که مغایضیان نمایند و قریبیه دزارت همچوی مخفف مغایضه را
جهت مراجعت ختن هم در کتابه ملکه بر این احتمال دهنده صورت تکمیل کنند که بنویسند
فرانسه افغانستانه دلکتر که از خواص داده ربط مردم را به ملکه ملکه کشته
فیزیک کریمیه و مخدوش طبقه از خواص داده راست که در ترکیه
حقیر و پلکان همچوی ملکه در صورت خود از حقیر به میسر
طی هر نوع مسئلله و بجه اینکه راهه را اطمینان یافتن طیس تمهیم مخفف طیس
آنکه در ترکیه پلکان همچوی تغیریزیه اتفاق دهدیز از دزارت او که کاریه
تفق در این دزارت خود دو خاصیت طی هر آن تقدیم دست حکمیت میزند
مشکل که مشخصه است اینکه فرمانویصال سرکنه و سپسرا که در حال اجرای ادعای
مردم و اکثر نیتیه سیمه و مهندسی دزارت آن نظر افزاییه و مخصوصیت این را پذیری
میکند که جنبه بسیار خصیقه ارزش منزه و اسلام این مسلمه نهاده
رذاب تغیرات خواص طی هر چیز در بسطه مجدد مقررات که بعد از آن
از خوارست و اکثر نیتیه در دست از دست مخصوصیت دایمی چهار راه را از این
طبیعت که ممکن است از خواص داده باشند همچوی ملکه ملکه کشته میم از من
دو خواص از این راه فرمان همچوی داده که در ترکیه پلکان همچوی تغیریزیه اتفاق

تبلیغ متحیر بای ج صوب کنسته اند همراه اند اکبریان نیمه روز
ازت دلکشیده کردن و باقی بارات بو اعلمه رعوقت و فریب
متوجه صبور روانی شده اند

اسنه — منظر راز این ترکیب چشم مغز درست باکسر خود
ترکیب غذای باکسری و این ترکیب را صفت کنی بر میگردید
دکان مکنن که غذای در آن که کلاهه شده و رخته هست نسبت
سند از خود صراحته اند این سرمه خود عرض برآورده و مادر خواهد
میشود پس لطف سرمه که از زدن اند کامیه لفود عال امکنه اکر
باقیست بدسته وزن اینها را با میوں احراق غذای از عوکا
چم خارج اس سرمه اند غصای بجز از این و این خود نیزه
اکبریان دست رکیم که رانی بیشتره ای عوکم لطف اینه
که بیرونیه و اینها ایکه کوئی نزد قدر نیاید و اعلمه قلی خوارج
وزن کو منظر بادع قلی از سرمه و کسر و زدن درست

داسیه — اصرخ این لطف را سرمه دست نیزه ایل
انهاری اند اند همچو از دست دوچه که دخیره دل اصل از اینها
نه لطف که سطیم اند در صلطانی این شنبه منظر رازیمه سرمه
که بکیه امرکرب لطف و اعلمه بیچو اند و داسیه ای خیر ای از خود

کننده خارج میشنه و مرکب اند از اکبریان چشم مغز درست اند
چو هر کوکو و لرزه بیه درین چشم مغز دستگیر میشنه چو هر یکد و بیه
که از این غذای مرکب اند از اکبریان بیه درین دکمیز دل اینه
دین سه چشم در هر یکیه مخفی است

کهنه — در صلطانی این شنبه کی عجیزت ز سرمه که از زیر
کیه بیه دیگر کیهه و دخو آشنه هست که غصه که از زیر چشم
من دوچه کوکو و بچو لخ و دلخ ای
در حیث غصه و بچو لخ و دلخ ای
که ترکیب روزه سرمه ترکیب اینها را بیز نه که نهه هسته هسته هسته
دو دوره پاییم دخیره که مرکب اند از همچشم مغز

صر — صر عجیزت اند غصه که غصه چشم صربیج و بن در را در
پیکار از مداری دیگر مدون اینکله در همیت و ترکیب است هنوز اینها خود
بهم سرمه خواص تحدیدت میشنه هسته خوش چشم مکده، یعنی همچند
قصه ده سرمه است صرب دوچه کوکه سرمه است عجیز دوچه که دیگر
است اینها در آب اصر رونه مدون اینکله تغیر در حیثیت ای سرمه
دین دز تغیر آس صفات میگذارند سه چشم ترکیب را به این اهل
خوش بست آدلو که ای لطف ای سرمه صفات است در غصه که غصه چشم

در مرانی اکمال که تغیر رنگ طبر در آنها می باشد، نه صرف در
تیزاب و زر آنکه نقره در تیزاب صریف و لامبار نقره خال
نموده بلکه حم زر را بپوشید و کندن حم که نهاده دارکوه تیزاب
صرف از انتخیر کشنه نقره خال پست نیاید و صر کشنه کال
حصقوچ که در هاست چه تغیر نمایند خال آب دلخورد از هاست
و خال آب صر کشنه و بیان است در صرچ اتر رنگه و زرقه
صرچ که کشنه

نصفیه — تقریباً هشت پی از صرچ با در مرانی این مولانا
صرف کاد و چنہ میز قم صر میتهر است در حصار غربی صر پیغمبر
کا فخر بکار رفته از صر میتهر کشنه ای که دارای چه خوب
نمیشه دلاب ندارند و رخوت بی میش از سارکا غفرانه از
سته اوله است ده کجی این صرفهای بسته است بیک زست
دیگر و چند رفت میش کجی از در کرت امر میش محال چالا
والو و خال از تفسیر میم، نه میت همچرا اینه بی از ایکه
صد و ۴ آنکه دله کشت در فیض که در نه و هشت ایمه که صرف
از و ۴۱ تخفیف نمذکو و نزیر نیال کوکب تراز قیف نیز و چند
اینکه کاخه صرفه ایشان را زر سخن ایش از اینکه بهتر ایشانه ایش
نیز

ف رن دینه تجیه از دل در بدل قیف سیم کو لغفراد است
مرویح دکمال را از قبیل تیزاب و حومه که کو صرف بیه کجی
که خدا استعمال جوزیت در از فت کمیم که خدمه معدن
که میورم، بیان است برینه بتعال کشنه لغفرانه را ز این بیان
معجزه ای دیگر کوئی قیف بر کذا از ده و دینه و دین
آنکه در این روز آن ریزه دلخفراد است چشم دایعه بلطف بزر
تغییر رنگه ایم سرخ دلخوردی را بی صرف نموده از ربار ایم
تیزاب است که کشنه ای از قصیده ای خلا از انتظار است
تیزاب — نخست را کوئیه میگرد است که دارای سخا میم و دلخورد
خوبیم، نه نیات در زیج سعیه دلکات کمبو و چنیه حصول میگرد
در ایست چشم از لعده محی در حوت بیانه میگذرد ایکه جمله
بیانه بیان است بیز راهیه فرض کیم که قدر سیم حم نهاده
دو خواهیم میگردیم کیم نمک حم را در آب مقطر کر هم صر علیم و آب را
لعله رکفیت پنکه رکیم دله و دلبر نیم که میز طاف را خوار و دیم که
حوزت کشنه بیش از سرمه ای دلها میگرد و در طاف منفحة کو
نه نیات سعیه دلها را جمع کنده حکم کیم هر قدر تبلور ایکه
بیانه دلدر است بر اینکه رهوت بدل دست دیده است دیگر نیز

حال نظر را داشته است عذر می‌درد و نصفه هم دشیخ کوچک
بیم خوبی می‌نماید و هر قدر که لذت غلتو را بینه بینز
است و غلتو بیون کریمیه از هم نفون قبر از رفت
میتواند کاهش کند هم سرعان المضاعفی را بدو اطمینان ضعیفی می‌فرزد
گستاخ در گلستان را مضاعفی ای راه چواه ر

رسکب — عذر است از دو کوچن هم صلب بگیر از این
گستاخ و غلتو و غلتو بیلا مریتو که تغیر در زنگ بیان هم
بیم فیبر و لایغیز بر زنگوار لذت گستاخ دو کوچن افسنه هم چشم
از گمود که برو آبله انجیل، الفرقا از ارت لذت دیگر گستاخ
کی از چلو که برو آبله اصلخه الفرقا و لذت این بیل از گمود که
تغییر در زنگ بیان هم آیه منلد مدل میگزین جهن را اکر
گستاخه فقره ایش را گلبره بیه چند گز طلاق و بیور که گستاخ
گستاخه و غلتوه را کیلت گلود رجیم، نوزن و غیر ممکن است
گستاخه و دیو کائیله از گمود رسکب ریکی آیمه همیشه غنمه
بیز یعنی این گستاخه و گستاخه خارج چهل یعنی در دروغ ایغاف
صادر ریخته میگزینه و آیمه اکر سلیمان گستاخه و زنگ در قدر خراف
گستاخه چشم نه آیه آیه اضافه گستاخه و گستاخه و گستاخه آن دفعه

در صده و ربعه است هر کجا از حوارت بازگشته باشد میخواهد بقایه
نیمی آب در اصطلاح اصطلاح داده شده است فر هر ادعا شده
سر ارض ارض مخفی میشود و ذکر این مسائل مطالعه است و عجز
نمیست

لطفیں — این لفظ متشتت است از مخلص که معنی
اک است و منظر نبایه میگذرد اک است بک و مصالح
در اصطلاح ادعا شده است تیپی عبارت از حوارت دادن
بله بجهت خواه بجهت اخراج آب یا بمناره اجر آن جم و خواه بجهت
استراق آب آنکه در این حیثیت میتواند میگذرد اک را
لطفیں کهنه آنکه روزانه که با درک به میگذرد خارج میشوند
و اک تهنا با نه و قید ۴ مرکز را لطفیں کهنه آنکه روزانه چهار
و غیره که در این حیثیت میگذرد میتواند قید تهنا نمود و در
عکس از لطفیں در روزانه میگذرد و بین طلاق رفته باشند

تعطری — اینکه ایمانه میگذرد بازگشت به کجا زد و خواهد بر
حوارت بازگشت در طرف سرد و یخی است اول و یعنی پنجم
بجهت تصفیه لفظ و در قریح و نهیش که میگذرد است بلطفیں
لطفی و در قریح اند طلاق که میگذرد که متصور باشید و قابل است

وابهار فخر و رکیزه

v

میزان اللہ — اب بہت کہ، ان درجہ وارست
کو درخت خلقت لام بہت بکاریزہ

میزان الصنعتہ اب بہت کہ بیں درجہ فریاد را بے
دیکھا رکیزہ

میزان الرطبه — اب بہت کہ، ان مقدار بیں را بادر
ہوا کیزہ

میزان الغلطہ — اب بہت کہ، ان درجہ غلطہ و حکمت
و حفت دفتر رای را کیزہ

میزان الحضرت — میزان الغلظت کو درجہ
از قدر جو کو، فخر معمرات

میزان الحجرات — میزان الغلظت کو درجہ جو ایسے بلند
تر اب امنة الفر منحدرات

میزان الالماع — میزان غلطہ بخوبیں ملودات نکھرات
اب بیان درجہ الفر

اب اول — در ایسا، واجزاً و محبر، مسح علیہ در
حکماں و طرزیں حقیقی و محبر احوالات ایسا مخفی نہ کہ ابی

نگارہ

v

مشعر فی العیت عبور در انہار و بجا امریکا درست بس ام فیض
در معابر انہا فخر جم خارجه را صیر میکننہ را بن جم از
قبیح کن طبع و امداد اکام دستا شیر و قلب اذ فیضه ایزد فخر
جم خارجه را فخر کنہ انہ در انہا و امداد و قوت سیدل دوست
و فخر ہمارا مرنہ و بکات غسلتہ و امیختہ و فخر ملحوظ در انہ در
ایزد جم حملتہ از قبیح خاکہ و بکاف ریزہ کو در پرچہ ایزد فخر و تا
و حسر زانہ کو بر امداد صافیہ مخصوص کو قطب دن خدا بیں خواہ
و بکاف دارہ میزانہ از ایسا حصہ الٹوہ و نیز ہمارا حملتہ و
بکاریہ از قبیح ہمارا مستحقہ کو بکریہ و دارت بہت دلوار
زنانہ دو دخانہ دہوار کو بکفر و غیر و بکار در ایسا حصہ کو بر امداد
عنیں و بوسیں کھراز انہا خارج میوزن دل ایسی میکہ فی الحیثیۃ
و آس بکھر انہ و صر انہا طبیعہ حضورت دل قلاریکہ و بکھر
ذکر نہ بکھر دل را بآب اند و بر امداد تصفیہ صافیہ دل دل دل
جوش کو مراز آب جو دل نہ زد و عین بکھر سرو بخیز و بحال
شیب نہ در حقن بخیز و دل آب، بی خدا از این کرنہ جام
و امداد بہت کو درست بمحبرات دلوچشیں بخیز جزو انہ
منو و خصیۃ حقیقی آب بر امداد فقطریتو و فقیر از اخراجیکہ

ذکر شد و در خرچهار مثلاً طرز رنجو جنگلی داده منصر بزمی به
دفایله کردند میتوانند این طرز ایشان را مخصوصه مانته اوله فراموش کنند
طبریزی دیدند معرفت نظریم و نیز سرتی که همین طبقه دارند همان یعنی
صاحب ترکیبات مختلف است و در افق مرایع مقسطه و مکمال مختلف
دانو دانندگان نهادند و تدقیق آن دلخیز مرایع دارند از قصیده الفخر و از
دغیره مسجدها که با عرض میرسانند

اول دیگر است بزرگ سرکرد درون آن تعلم اندیعت
سیم سردوش لبه داد سرکرد دیگر نصیر میخو
یم در حضرت از من که خود سردوش شد و صیر میخو
چهارم خراف بزرگ است که خوب از راه رفته هر روز سخن میخو
د در آن اب کرد یعنی بارف بر زمین را بسیار رفته است
این خراف آبرویم در در سر برای سر برست که دیگر خدا نمیخو
د و آن خراف خوب است بزرگ است و سعد داشت خوب اما از دیگر
این زمین سردوش و پریم را درست نه داد سر علیه دزدید و یک دا
هیل کشته اب را بعله هزار است بخوبش آید و بکار رفتو از سردوش
پنجم اان که نشسته در زمین را بعله رفعت آب دخواهد محمد بران
همچنان خوبه میخان و میسلیل به دلکه در قله هار رفخ و میخ کو

نَّهْ اول از زایدیه هر ریگه نه بگرا تبلکه در اول ستص شاهزاده
و در آب قله جمع شده اند خارج شده و ملک دسته داده هر ریگه
که آن معمقر خان از صدر بسته داشت هر رایه در ده کم لذت
باشند از حوزه شنیده بر تقطیر لکته هر ریگه که دارای اعلام
ملک است که خارج از استحال بیهی بخواهد این طبق معمقر صحیح
همست که با آب ایک کند و درست پیه اگنه دیووفیه نه و تعیین
لطف که بگازد هر از زن خانه ای ای و هنچنان بخان که مسدود بزند
هر دست بسته را ب پیه اگنه و دلیر بخونی خوار کلو و اسلام
مرکبه از زان بخواهد ملکه شد همین دیووفیه که بگزد میغذشت و تیره که
بخواهد دلیر بخوبی بخواهد طعام و اجراد مرکبه از خوار آن بخواهد
بوبر خانه دیووفیه پیه اگنه و مدرست بخوبی ایک دامدج آن
بخواهد ملکه طلبد و اتیره لکته معلم بخواهد ای ای خلود میرزا و بنده خوار آن
و تقریباً امیکونه آن در هکه سفر خانه از صدر بسته دستحالی میگیرد
و در لضر بخوبی ای و دقتیمه نیمی ای و قایل دست بسته که تقصیم در
که بر عکس سلطانیم کلد و خانه از سفعت بسته دستحالی میگیرد
سفق ایه بر ایکله به تعال آب غیر مقطع در بیان از هلال هکه سفر خانه
میگزد همکنه اینکه چه ملکه در آب بخواهد ترسیم اعلام تقریب و طلبد

د جو هر ایت متعاله درین صفت بست و مکاره را می دان در مکاره
که با هم همچه صرف و مخفی بگشته که درست راسته کار به المعرفه
و بمحض دعوا رکز باش این میتوان که در دنیا در در عین مرتبا تینیه
درست حصول خواهی متعدده مضره مرکوزه دخانه نفوذ خواهد شد
در اینیه بست که صادرت خواهی در صورت وغیره محض خواهد بود
مکاره دستحال آب فریقطه بست و قوب در مکاره آب بخی
خود رینم اجزاء مکاره بست و میمی نیم خود رینم اجزاء خود ره مترابه
نمایه از پسر از اجزاء خاص را صیح کنه زیرا الله من از همه اجزاء
نقره متفعل بست و مکاره که معروف استند چشم بست و پرسنده
و خبر اسلامی دیگر دیو میتوان را می دان ادلا بخی و صفع مکاره
لطف و مهاره مکاره را تیره و مصاف کنه در در صریعه مکاره خواهد
بیرون آمد و مکاره بخی را پسر بست با میمه امکان که در مکاره
استند چشم ریزند و الغر در دیو پسر بخی آیه

العمر - لفظ العصر مشتق هست از الکلمه لری خود بخت
و بمعنی سرمه هست و حقیقت نشانیه اینچه خود روزت فرست که خود
حق را به سرمه چه من بگت هست و دانیه مطرزی و رسنگاه ملتف
آنگشت که در اینه اینچه خود را اخلاق رحیمه بر درازی سرممه

از سبب مزید نسبت داشته و مصالح اینها بجزء خلیفه در
جهنم و رقفت این جان ثار در دنیا داشتند که از این طبقه عزیز زنگول
دینار را بسته برای تکریره الفکر حکم داده بودند بسیار
که این بنا بر این دو روحانیت تمام میتوانند هنوز رسماً قدم نداشته باشند
خوب را از خود خوش برآور سکونت داشته باشند و تعلیمه الکفر در این راه سبب
اعتقاد صد درست امکن و غیره است لغایت پیش آن اتفاق مطلع
و بعدها هست چهار را بمرکب است از الفکر که به این
که این است و اینکه بناء معرفه که هفت حضرت چهارست آن
میتواند دست و دست مقدار طایفه فخره از اهل فقیر اهل صلحه و طرفه
مقدار را بدرود میکند میان از آن الفکر آن که از رشته هر چهاره
در نسبت دنار پیش سرد شده و بکالت میان در قابل میز زدن دلیل و حق
الفکر است با این دو خلاف مقدار را بآن معرفت نهاده است
و ضعف صفات این است و الفکر خالص بآن بوده ایزراخ
پیش از این معرفت از حب تنه و درجه بنایی در درجه بیک را باز همچنان
میز بینی مکررت است و عرقه مبتعد از مرزه دیده از همین قسمیه
در عرقه میزه مذکوره بجهة کثیف الفکر بیه عرقه مبتعد از مرزه دیده از همین
مورد نظره و را بسقطری بجهة این دیده ایزراخ تقطیر کنند و بعده بخوبی

لقطن حرب است زیرا که اهر ایت لی نیز را الکمیا زر جای
گئیه لبعة و خونان میں لفظ مخواہ نہ کام کھار الف دلخ
تعریف را برداشت کیمی کرفتہ دھون اهر فرانس در کم از این
مئو فر لبعة و ابته از اینها وقت سر میکردہ دکاف ایت لی پھی
خواہ زدای است بعوض کمی کیمی کتفتہ و بود دو هر سریز
حصطلع نہ والا ان اهر صفت را کہ معفعت کمی کتفتہ و بود
دین کار ترقیتہ الشیفت دکم کمی را ایمیر سرکینہ در جمل
ابته اکتیہ ان القمر و عق از اکلب است با اقلاد ان لفظ
از اینها در فرمانی مفترشہ است و در میز که بیان استندی
اعلیٰ سلطنت ہے خول دل اصرار و دل ایم افظ دھال و خون
نہ اذنه دما حلال بر طبعت سخن از این چو خاصہ چو هر ایم مجدد
از حاکم سعتر اردو دست نمودنہ دکم بیز رفعہ ام که بھائی
پیشی دھلک دار ایت زیلی خیال ام سخن است بناء قدرتہ
مسیہ ریا که در جمیں انسان ایا کار کھانہ دار خاص اردو دست
کمیہ دام اذوان احلا راحی بست کھانہ دھار جو ۲۵ ملہ
ان دہانیں اکثر اکمیت که میتہ بیهی محض عق رواب بیج دارزاد
کمیہ ملچ جوں حقیقت ترک بطریق ایت معلم شہل مرتبتہ

چنین رکه در بح آن نیاز است و بایستی دلو میه آن مده آب
 کمر که در دست دادو بجهات از دست نمی و بعد از آن قطیر
 علیم صحیح بضر جذب از طاره مکوط آن گفته و از آن تقطیر
 و خرا گفته و نیز در حجزی ایجاد ابره بتو راه بعنیه در کله همراه با
 سرنشی این است که عقیمه متعارف را بکارد اما قطیر میگذرد
 دلبه از این ایک میکسر مفعله را در دیگر ریشه عرق مقطیر را در
 در آن بر زن و تنقد پاده سوت هم صافت را که از آن دلبه
 آن مدل بر میگذرد و آنکه در قابه جمع میگردیده از آن اگر ریشه داشته
 زیب است بگزینت و میر که در عصر میگذرد و لاین چال گزین
 دلبلکر میخواه فیضی، آنکه قوش این میگزیند هر کس در تنقد
 اسلامیه سوز است عصر کننه همچوی از میگزیند بزرد المعمور خوب
 حسرتی بیکن باز خود را غیر کاره طم این بهتر بحق
 دلکله است دلیلیه و گم مر جزا بگزیند میگذرد و مطلع
 از این قله است و از رکارا بگفته و مقدر العصر در آن
 دلضرفته بعض البیض خواه بگذش کهنه و دلضرف مددک است دست
 ده بی ریکت راست از آب و زعفران گزین آمیز و قاب
 از اتفاق است دلبرونق، بعله بیکن از این زعفران دلبر

طلب ای بست در این بزم که از سر نمی دخواه آن نیز بیک
 از بح راه کلند فصه بضر فقره در این خردوره را
 بضر چه بسته در کله سر از قبیر نمیه از طاره خیره و محمل
 صحن ز دلو میگذرد و بخوبی بضر چیزی میگردد در این ایک را بکند
 رامی صفت آن هشت بجته سوکنی بضر اعلام کاره خالص نه
 بیک را بگزیند و مطهور دلکله این را ب تعالی اهل کلر را هکل
 و بح بر کنکه راست

از - حسرتی بیک بی ریکل بخفیف این و خوار
 درین بخصوصیه بیکن، بحر نه سطه بعده علیکه که در اول شنا
 و بحق در آخر را از این بزم کهنه و بجهات آن میگزیند و در آن مفعله
 آن بی راست دوچون رس بخصوصیه است دلکله این محفوظ بدار
 نو بخضی این درست بح و میگزیند فیضی و خیره بیک
 آن میگزیند و دلکله آن را بی ریک است دلکله این دلکله از این
 در بح کهنه کهنه ایک دلکله، بخوار دلکله ایک کهنه است و
 بیک دلکله کهنه کهنه ایک دلکله ایک دلکله ایک دلکله
 شه ایه المیه در حافظت آن کهنه همچوی کو در این بیک از بیک
 بیک میگزیند دقت نمود این از در دقت بیکه ایه ایه ایه دلکله

نیاز میکند و این بسته است که بخش رخچن کمک دان در درگز
صفقه نیزه بسته بیشه جوف مرغنه نیز آنکه در پنجه آن کنار زیده
آنچه نیزه صد و بیست بیشتر نیز آنکه در هر دو فقره است از
بسته نیزه میکند.

طرز ساقی آن بسته که بهنده ارس در لقهر و چهر کوکو و
در صبه را بجز طعنگه تقطیر میکند و لامرا لطی آن میضرد است
و در زنگست چی میگلش نیز نفو دواز کار عاله نهاد میکند و لامه در
محون میگذرد، این طاین میگیرد اول بهنده ارس و در لقهر صبه
در صبه دو چهر کوکو و در صبه را میگیرد و لامه بر در و قاعی لقهر
را در چهر کوکو و بیشه، اصل از جوار است یعنی نفو و طاف و نکله
و خلبر بری هر چند و نیایی ای از امکان ای ای هر چهارم، ۴۴ هشت
بکالت گفتو با آنکه از ای و لامه در قاعی اند طوف نیزه که کوکه
کوکه ای ای صحب لامه بسته و شد صرب ای ای رس و قاعی ای ای بسب
قطیر است میگزند و آنکه نزد قاعی را ایش بیه دلخواه میگنند آنکه
حکل طی کوکی آیه دیوان آن چهر کوکو و در صبه قاعی ای ای است
که میش از میگ بر ای لقهر را بسته بیه زنگه نیزه بیه دلخواه دلخواه
را تقویت بیخ بر ای لقهر که نیزه دلخواه قاعی اند طوف که در ای کل

از هست از در جم بوجنگانه از دید معتنی و لبر پیه اند معدوم
که با عرض صاف داشته است و بالا خلا ات در حکایت زیاد متعتر
بزر آنده بضریج بر از قبیر میش، رو طل صریح کنکنه دیوان خو خلا از
پس دیز رخنه نه کله دیون در سخن در در صفحه متصویر چهارم
و چهل از منبه ابر طل خود بیرون از سه در در پیشنه دسته کو این
لیفسته است که به تعالیٰ را در حقیقت دادن خلا که بر داده
قیام دللو داین اتر که عرض شه مسروق، بر از کفر از تکرار
است که در حکایت زیاد متعتر است و دیار از اینها به تعالیٰ لکه هست
مخترن از هذ که نسبت نباشد است در ابطه ادعيه و طرفة که نهایت زیاد
را این از زنبور داده اند اما، اینه زنبور کو منیه دخالی اینه یعنی
هزار زنبور کردیم اینه بکسر حم بی روحی که در جنیست زیاد است داده
اند که سب سخن در فخره ای و میشه تقویا پیهیں، اینه زنبور نیزه ده میش
است بچشم که حب و پر آی بمنه دلیل همکار اکه، بمال کلان میگردند
که صریح قدر جیج جیزه بیه نیزه معدوم نه هست که محمد مس دیگر
نوش در بخوبیه دیون بخوبیه نه ای همکار داده لغرض اک منه علیج ای
در ای گلزار لخته دلکت بر شیخ داده نه نه ای همکاره میشه میش
صعیخو و نیز از خواص این منبه است که هر کاه جی درست چو بجزه

خاص بگلاظنخو صدر، تیغه در ترکیب هر آن پیه خانه دیده در
ترکیب هنوز آن تغیرات بزرگ نموده که ده میکار دیگر نشینند
نموده در لغزه میان از قبیر از ترکه میگذرد لغزه و الغزه، بجا دست
آن نهاده بدو طبقه تغیر لغزه دارایین بیت هست که از منبه ابر طل
نمیشه این در دایمه ای، کنف این یعنی بابو به تعالیٰ لکنه بجهة آن
و تغذیه دلچیوں بمنه رات که ره آن هفت خنده و موضع
که علی غزات و حمله سرمه به تعالیٰ را ترک کوئه دیو اینه منبه
در از از لغزه میتو بجهة سخن کله دیون به تعالیٰ نهاده لغزه
منبه علیج و که غذا از خاص بیکاره و لکنه ای حرف دیگر میباشد
انه و چندین نهاده نهاده اول هست، تمام اینها بعزمی سریانی
و هر یک اینه بجهة علیج

نهاده اول - در کی طرف نیشه بزر که هسته در حقه لجه کوکو
و چو در جهه خاص داده متفاصل رزوه صفحه حکمت میش که میشه
میزنه و دیگر لجه میخوب بهم میزنه همچنانه که آن جنگ
حکم طنه در حقه متفاصل نیزه چنگ، پر علیج را آن اضافه سریج
بزر آن اول بدر فردیز بی دفعه رسمیه یعنی هدایت که در خلا
فیج نمیشه، اینه بجهة میکریج رمعت میکار دیگر ای همان

دبله از دنی همراه را در مکارهای نیل آب متعارف خواهیم بود ^{در زیرین}
دباره عرض میگذیم آب کم جذب خواهد شد ^{و باز بر قت سرخ شده}
آ و پر طعم تر خواسته باش ^{و باعث ابتلاء نیز را} قدر نگذشته و بقیه زده
دستورات کم ^{کم} مسلک از این حجت لغو

نسته صم — بوجر کو کجو و دیجه ۲۰۰ شفقل بزرگ
صفحه خرد مسحوق ۱۱۰ مقاله در کم طرف نیش رکنیه
سلمه مادر جزوب بهم زننه، اخلاق طب که هجر کفعه مادر لرزان کام
نسته شفقل پنیه، پل کچع، سند ایاک طران مذکور چون نه نایمه
دیهم زننه و دیله لرزان که همه خوب بخنده نه نیش و قیمه بکار زن
دیله لرزان در طراف نیشه هنینه هاراجمع کنه و بعده حفظ است
بو نیمه دیله لرزان نیکه بزرگه اد بکه خاکت ریچه آنم ته بفرزند
بهره فلت که از پارچه سفیده بـ ۱۴ ری، که بکار نه و افزق، فقرزند
آهیل آن لخیل لرزان خوب متلاشتر نه، بکار نه خدن لخو
در در، بـ هنینه که، هر چننه

کنندگان — سوچار کرکوک و درجه ۲۰ متحال کرده
سوچار چهل مصفی و ۲۰ متحال مکروط ناخنده دل از سر برآید
۲۰ متحال سوچار کرده هم درجه اضافه کنندگان دلخیز ناخنده دلخیز

513

در این درجه متعال میباشد که بجز اضافه نماینده هست
که در آن زمان درجه برداشته باشد که قدر تغیر است در اینجا

نئه جهار) - جوهر کوی مختت رئیس درجہ ۲۰۱۷ متعلق
جوهر کویہ ۵۴ درجہ ۳۳ متعلق آر صاف ۶۲
متعلق درکی غرف زنجیراں سراج روکھڑ کئیہ دیکھے
درجہ چالدیت مختت رائیہ ۵ متعلق منیہ را بروائے متصف
از استاذ فنہ و خدمتہ بخوبی کھو دراں فرد در فرہ بسلیہ پر کی
بغیرہ، ہولہ آن خرچ لکھ و دادہ دیکھتے کہ اونہ لیں لذائیں پر کی
اوھنے بغیرہ، ترسنہ خانج کئیہ دبایہ نالا کوئی نہ سکھ جا
جوہر است دا کرم کئیہ، ۲۰ درجہ چالدیت دادہ متعلق جوہر
لکھو چنانہ متفہ متصف دیکھنے را فر در فر دعائیہ سیں چھر کئیہ

بهر کرکن و درجه ۱۵ متفاوت بجزیره ۵۰ و درجه
متفاوت پنهان بجزیره ۱۵ متفاوت دیگر محفوظ نامه دلی از اینکه
ده دقیقه مبنیه اینست درجه ۱۵ متفاوت بجزیره ۵۰ و درجه
بر دو نامه بسویه داده میگردیم تکمیل بجزیره ۵۰ کو چنان

نحویه متفاوت دینم پنهانه اگر را خود بمنه و میان طلاق ده
و حقیقته بگذر از زندگی و بیویه
کلده لول — سلطنت را زان ایام گذشته منه، بر جای ایست دار
که بود اطلاع کار زندگی ای ایز پنهانه، بر جای این فقره بزندگی در
اعضا مسنه خود گذشته در آب، با عزم از خواه دندز در شریعته خواه در
جزء روزگار از این اول در ۱۹۰۱ هجریه محفوظ و این حقیقت جراحت
زندگی برادر خیره استحال میزدند و حمل دفعه اس نیاز متفاوت
دیده بخواه از اوقات با جهت رسن خود بیان مفهوم است و میگویند
که لذت خوبی خود را داشت که اول بعده را فراموش نمیشود
باشه، بعده را که میزند دش و این حقیقت مسنه و صرف باشد، میباشد
که مردم گذشت این فقره را کم گذشت در این لغتہ در گذشت فقره نیزه بر شرک خود
فقطه در اینه سرتیز بیوی در مسیده و در جهیل و صرف خود بیان کنون
آنها را در در این فقره و بیشتر از این که بر روز میگذرد از
کلده خود نه میگذرد اینه استحال اکننه صرف اینه کلده بیان کار اینها
داشت که اول این اینها را زندگی خود گذشت اینه کلده حس را اینه
آنینه زن ای الله کلده بیان حس از فوضی علیه میگذرد اینه کلده بر زندگانه
در گذشت بیشتر است و بیشتر متفاوت است بعوض میگذرد

نننه اول — سچنر بخو خانه لکه از ۷۰ درجه
ننننر لکه را لکه صد درجه بنی د ننننر منه، در ملکه لکه بخو
بنه کمینه و آنها لذه بخنر زد لکه و اتر را محفوظ کنننه پنجه را خوب
سته لکه در ملکه در نزهه، صرفع و دله لازمه شهون این لکه
اصح را به همه اركه ساخته ام در نیشه ریخته لفه و دارنه در نیشه
دیگر ملکه حس که جهات از هر در راه در همه راه است همچنان
ب زنده زیر هر راه این راه که بخونه در هر لکه میگذرد میتوان
کننننه در بنی د نهاده که فرم لکه بخو لکه صدر ناین و لفه
دارنه هر وقت که میخواهند در نیشه کجا دیگر از همه دن کنند
ده برا بردار از ملکه حس کنند که برا برا، بخونه محفوظ ناین و نیشه
خوب بیه نننه، ام ترا ام که داشته

نسته (ج) — از مصطفیٰ ۳۰۰ نسخه العرش اصل ۲۰۰
نسخه پنجم بود طبع و مقالی بود و در هیئت سیم هنگف بر ورد اینجا
آنکه تو دشمن بود و در کل میں از این نسخه دو نسخه بود و سوره تا سیم نیز که نه
بر و سوره دوازدهم و آنکه تو دشمن بود و سوره کل میوم و آنکه تو دشمن بود و نیز
نهش و سوره دوازدهم که اول صحنز رسیدند و حکم رسانیدند و
دلمه در حکم از این دو سوره اینکه خلاصه این دو سوره اینکه حکم اول اینهاست اضافه

۱۹
خانیه و قدر در راه مصلی خانه خانیه، رفاقتله دوی هم زنگ نفر لغو و
بله از مردم خوب دعوی کین ته فیعنی لطف دلیله صاف کفته و نهایت
که بعده بر جست و پیمار رفت پس از صاف کفیل بله از مردم ته
فیعنی لطف

فته زمین — در هر سیمه کلدوں همه راهنمای ب زندگی از مصطفیٰ
۱۴۰، زیر القرض اصل ۵۴ زیر قدر منتهی بر طبق فقه کو دستور
عمل حسنه راهنمای ب زندگانی اصل مصطفیٰ ۱۲۰ زیر
بر عده چشم کو در داده گرم ده کن و در عده کلیده سرمه
بر عصر عده کلیده ۵۱ تخفیف اینها را در خواه صلحه را اول زمین شد
و در این قدر زمین و دم زندگی آصر کو به صاف نمایند و در کلیده این
عمل حسنه را ادله کلیده کلدوں اصح خوش خواهند

شیوه سخاون — دره ریشه دهنده مکول اینجا کارنیو زنگ
۱۱) انقرضاپی صد نتیجه هر دره مکول می باشد و متفاوت با نموده
که می بینیم ۱۰۰٪ انقرضاپی ۱۰۰٪ نتیجه هر دره
۱۲) خیزیم که متفاوت با نموده داشته باشیم ۱۰۰٪ انقرضاپی و نیزه از این
دره ریشه دیگر از مصفرا و نتیجه هنیه، در حلزون گفتو گلکر
حاضر ۳۳٪ نتیجه خلزون گفتو گلکر جمعی زنگ از خواهیم داشت

این چندگز تقدیر و متعجب بود که معروف نمک همین است زیرا
اگر ای دختر است دلیل جنگ هست صلب که تقدیر و مشتی ترک
شجاعه رفیعه شفاف سرین دوزار ارضی خوش و در هموزن
خواه آب سرد و رصف رزی خواه آب پوین چهلدر منبع و لعنه
بنی دندل خواه اند زد بارلو خود است صرف نهار و لای اکرس روی
پیده عزیز مرثیه صلیل که در درستن از خصیح نفع بر راسته هم برداشت
چون آلمیه مسند همی قدر که بکله رسیده از اما میخون و دوف اند
نفعش مریلی بیه میخانه بر داد رکن دیابله هم و بایه از زر و چشم
بدار ایشانه بر طرف میتو باراد است این حس که جشن لف و می از
هزب بر راسته برداشت منجده است برصب پرمه میتو بدانها بردار
که اطلاع اینها را در قالبی همچو شخص بر چشم معرفی نمک همین
رسکننده و در قریح متعجبه و لعنه و دشت زایم استحال نه
و دار به از زه بسرازد ایشانه این حس که جشن لف و نفعه
باشت فلز ریز و نمکه گازی این حس را از کار رخانه میخورد
و لفک نمیزدند و لایه داشت که خاص است هیئت و خاص
نمیتو آن ای لذتچه سب خدیج است که همین بخوبی خود را رفک
او لد ایشانه که ای همکن ای تیزاب نیکل و دیان ای همکن ای دلیل ای

قرز کحدل رکن و رغفرانه معمول منجوده ایشانه می دلیل دلیل
اصناعه کحدل بیه نفر در زن و معمول منجوده ایشانه می دلیل دلیل
رغفرانه کامنه و بیه ایشانه چنده قطعه رکن و رغفرانه کحدل رکن
سرکنه و کامه همچو که روزه مفوطلن سرکنه دلیل معمول منجوده ایشانه
تم، نفره ایز ای دیابله همکن دلیل سرکنه و دلیل دلیل آنکه بیه ایشانه
داصف منجده قام آدوزه حکم لف ایکر رکن همین خاص منجده است
دار و ده بیشته مردی که همیچیز نفره بایه ایز جویش بیه نهاده و ده
از همیه نقوش دلیل
نیم که میخواهند صه منجده لیکن همین خاص بجهة عکس ایز نهاده
منجده لیکن نفره خاص نفره همکن که حس می دلیل دلیل دلیل دلیل
چیز میزدند و در در رکن نفره نقوش، بغضنه تقدیر همکن همکن
خلال ایشانه سلکننده و همچو که میکنند خلال ایشانه و در و منظر
کند ایشانه میکنند ملکیت ایشانه و میکنند که در کار کند لایه لایه
که بیه داشت خور رکن که میکنند میکنند دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل
صحبت خلیج مصراوه و فصه الکت میکنند در بیه را داشت که
دلیل ده بیه ایشانه که صفت زیارت را در در طرف کند ایشانه
رکن داشت آن بیرونی بجهه دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل دلیل

حمره را که قدر از خدا نقره آنسته باشد و هر لذتی خفته نمود
آنها صرخه می‌دزدند که صرخه قدم آورده است آنهم دین بر طرف
لشکار از قدر خود نمک است جهنم خوب بشه امکنه دله و حجه لشکار
اگر نقره هر مسکون را ملکوک را استعمال کند آنها بزرگ شوند
بعدت و جه سیمی در راه است هنوز بقیه در لشکار داده
که تا این سر طبقه در از رفیع لشکار و میمه که عدو زیر آنها می‌گذرد
در تبر اب می‌رتفق و خیز می‌گذرد می‌رتفق و تبر اب این بنا را می‌خواه
پس قدر از از از ای
روزنه و صفت ناینسته در ای
اصفات لشکه اگر آن را کن نه می‌سرد هست که نایمی ای ای ای ای ای
و ای
در خان می‌باشد از در خان می‌باشد از در خان می‌باشد از
آب سقط ای
در کعبه لار بیکه زار نه قرار آمیزه که بر کوه سیخا هست اگر
خواهست قدر را که می‌باشد قدر که می‌باشد قدر که می‌باشد قدر
دارند و اگر بخواهند خواهند داشت ای
حقیقت پیش ای ای

نه در تابعیت نوادرانی جوهر کار محبت است برین بخط
بغضت رویز نیت و اغفار آب پویانم الکل و محو که
محض در حق آن بسیار محیا و بنا آنها را نوزانیده بگان زند
میگند و باید و قرائت که میباشد این طرز اذان مبلغه و به ذرا مسدی
نمایم که بمحض اکابر اینها خواهد بود و اگر کسر نداشته قدر از آنها
بدآب و سربت خوب و ملاجئ خیلی خوب باشند و میگذرند خیلی
خوب است و با قدر از جوهر کار خواص را بسته از اینکار آب بخوبی
چنان مروریست بلطف این اغفار علیعی است و لذت خواص جوهر کار که
است که بسیار خوب و احمدله با این طلاق که بکاره طاقت هر داده
نمیتواند آب بخوبی آورد این صفات بسیاره و بکسب دنه ای آنهاست که از
وقت صبح بکمال آب و زرد بخوبی آنیست که جوهر فشرده شده و دار
با آب و خوار و روند میزند و میزند و زندان اینها مرتب صفات
و محبت بعد از خوار ملاجئ خوب و بر طبق خروط میزند و آنکه اگر
آب باغزیز از این داشت آن لفظه چنانی ای اصل ای ای ای ای ای ای ای
خاف و گرم شوند و بحال میرفع که در صورت عدم احتیاط خلاف مبلغه
و ضرر را که دخواهی برین هزار آمده باشند و وقت خواص
احمدله اینچه بخوبی آنها را هست که جوهر را کم در آب بزند

دلمکم

و بجز کشته همی تدریکه عارت گشته هم باره جوهر خانه گشته و بجا
نمایند و بین کتاب این گشته واقعیت را که در اینها مررت خواه
است بیکار فریاده اینها همچنان که در جوهر خیلی
گشته و خوار و اعویناً بیکشیده از خدار معرفی بپرست و در
عصر همه راضی جوهر را زده و بجهش دست و پیش بپرست و در
نیاز میگذرد

جوهر کاره و تزیاب — لذت برگ است از جوهر آن که تراز
و ملکه خلیل که از خاتمه زیست و خفا است و بکار دیگر آمدن نزدی
در لذت زدن و مسئله است زرگ و بکار طبع که میش از جوهره سال
فرست که تقریباً حقیقت آن معلوم شده و معم لمی داشته منقوص و لذت
حقیقت کاره بمحض خوب بگیر است که تفصیل در کتاب بیشتر از کم متعین
در این رفعه کشته خواهد بود در این مطلع دخواه از صفت است و
حالت علیه این جوهر را که معرفت به تزیاب است بخود ای ای ای ای ای ای ای
غیر صفت دارای میانه بسیار زیاد است و فرق این است زرگ
لذت را مسترد و از اینکه طبع این رفعه فایز بگشته طبع هم است
ترسیب فقره میتواند بگیر است که جوهر را زده اینها فقره را اول قدر
و دفعه کشته و بجز اینکه در جوهر را زده خاص ادار جوهر این بگوییم و میخواهی

میگیرد که نویسنده صاف نماید اینا بخواست جهر کو شخص
۶۴ درجه در قاع اندک از ریخته و میگذشت ملایم تغییر میکنند و هم قطعاً
امتنان نمایند معمولی که جهر گفت با خود خواهد داشت اما زمان و طبقه همچنان
آن نمایند که قدر از این اور طرز خبر سرد ف بکسری باید سکنی بخواهی
دویسی از تجزیه بخواهند معلم بخواهد صلب خوار جراحت قدر اعلیٰ قیاد
مزاد و در قدری بخواهند را مکون کاره را کنم و زمانه خواهد داشت خود را بخواهی
پرینی این دیویلیه شنیدن از آن دلیل نماید و بخواهد جهر کو بخواهی
محمد را بخواهی در این دفعه نه داشت اگر کلمه دلیل نماید جهر
نه باز اگر این شرایط در این جمع نماید بخواهد قدر از داشت خود را
دانست بخواهی در این بحیثیت دانسته باشد و بخواهد داشت خود را
ازه صرف نمایند تغییر نمایند و سخن جهر را خواهی بخواهی
خواهی از بخواهی نمایند اس تعالی جهر را در سخن منه و مظل
و شخصی سخن نمایند بخواهی داشت اینهاست جهر بخواهی شنیدن
تر از این بخواهی و بر تنه شخصی سخن دفعه محقق احوال داشت این
که بخار رسم اینها را میخواهد و تغییر نمایند و این جمهه را زن و میکنند
بر نمایند این که از زمینه بخواهد تغیر نمایند و این از این مقدار جدا شود
نمایند بخواهی خلیل از قدر این دفعه صلیکنده داشت

املاج و بخواهی که قلع را بخونه داشتند که بخواهی
و صحر زنیه طبله و طبله رفته بخواهی داشتند و ملایم نمایند
که بخار را بخواهی کنند که ترازاب خاره و بخواهی که این خود را
بخواهی صریح نمایند خاص آن است

جهر گفت — گفت طبا این را بخواهی که در دنی
که نمایند و این را بخواهی که معروف تغیرات داشتند و بخواهی
که خود را که معروف به نمایند را این است برگشته بخواهی
آدوف که بخواهی چندان کسر از رسای بخواهی است بخواهی
آن بخواهی از داشت و بخواهی از داشت و بخواهی
آن بخواهی از داشت و بخواهی از داشت و بخواهی
آن بخواهی از داشت و بخواهی از داشت و بخواهی

اسهه است مکمل این تغیر است
خواهی سخن آن نمایند که بخواهی که قلع را بخونه داشت
گفت طبا در آن بخواهی و بخواهی و بخواهی و بخواهی
در قاع نه و صحر کشند در ریخته از این که داشتند و بخواهی
دار و خود را بخونه داشتند و بخواهی و بخواهی
بیشتر از خود را بخونه داشتند و بخواهی و بخواهی
آن دیده تغییر دارد و این قاع کشند و این خود را

نه در لاه باعذر کهه و در آب نیشه که صرخه دیده است
نیشه اول زیر از زیر نیشه هکنه دادل این بر قدر ترکه
دیشه اخر تقریباً هیچ قدر نداش و بجه ران در حقن کلد و را
و میزاب خارج شده است

هزار شخص تیزراپ فاروده باست که هر یک وزنه بوجرموزده داشته
بوجرموزنه بوجرموزن حفظ ناممیه و این تیزراپ بست که در
حص طلایز زنود فضیه مسخر است

جهوزیت در — فن در مرکب بست از این نیاک که جهود این
دیگر آنکه می‌مودن جهوزیت از این اول اعلمه کیا از حقیقتی هر چیز است که فرد
دیگر فواید در راسته این کیا از این داشته باشند و اینجا جهود در جهوزیت و ماده
آنچه از پیدا شده است در آنکه این
تفصیل می‌کنند آب جهوزیت که کیمی این
که کیمی این
که کیمی این
آبل و نوزادانه های است در زیسته ای این
آبل بسیار متفاوت باشند و آنکه این این

هزار ختن ای هشت که بقدر مسادره ای آب دیده و وزن دکمه
را خوب میخواد که در قاعده کلی راست مردم زندگانی دارند

بعض رسمنیه دنه و صرف چهارمین طبق کذارمه همچنان باشند
لهم از آنکه این روز خود را نیک سرمه مدرسته باشد در این زمانه
وقت صرف دست بکار برخورد نماید و وقت بتمال سخزیه و باید
آن خلوط را به دربار آب مقطوع کنند

سیمیر سرکه — صدر تقطیر بر که جو هر طبقه بود رجیل دکم داشت
و بجهة همان سرکه بیان نمایند از آن زمانه
را در قرع اندک طور خیزی زمزمه که قرع را در اینجا میگذرانند
و نیمه آن میه همه حسون زنگی را میگردند از همین دفعه
سرکه در بسطه خود را در تخریب میکنند آنکه در قرع عزم داده
سرکه تقطیر بیرون رفته به صحن کهنه و این جو هر سرکه که تقطیر بر که
که ناهم آن زنگی و تقطیر باز را در قرع نمایند کهنه دلال است
امنه خواه از من بسته بخواهد از این دو بیان صحیح رئیس پسر
بسیز نمایند و خواه این دفعه سرکه که تقطیر کنند از تعالی کنند
چو هر کس در نیمه تقطیر و در هفت در صد روزوت میگذرد

و بتر کم ناخواست به بند
طریق خود را ازت که مکر ریختند یا ازت در مکر
در قسمی صور مخدوش که در کهد ون کم بر اخزت از زند

پس از این محبر که سخت و نیش درجه را از کو ران آن و رفع فتنه
نمایند و منفذ را بگیرند و نیش اینه بولی محبر که از محبر که
وقتی میزراست بکسر روب بر که قلیاً را بخوبی خواهد داشت پس ای
محبر که با روحه روب یا تعلیم مرکب شده محبر را که را نهاد
میگذرد و که بواسطه حودرت منصاعده لفظ در خواجه به ساخته
جس لفظ دو این بحیرای است و حکمال بر روح که اند که بر راه
بشه اند و بمناسبت که در حق و تابعه شیشه که بعطره دم را زخم
لکه دارد و میگذشت زنگانی بر بانت که ایکی بکار رکو که نمیدرودی
رلوفره بیز دو سایه خواهد دیره لفظ اینم بور محبر راست میخ و پیز
با بر تنه دطم بر زمانه همه میله را که با خضیت می خواهند
که دل میخ و بکسر عالی در صنایع و طب دلخواه سر زنگان است
دار کرم بشه دیگه در سعده لفظ محترق میخ و درین میله
بانت و کم اینست و تنه القدر و میز را برات هوا نیز کشند
پس باید در شیشه را بخوبی سده و توکو

لذت است از این — و یخی مرکب است از این محبر که
وک پیشه روز

هزار قحن این بانت که محبر روزه آب دارد اند در اوزنی

یافته نیزه اند برادر محبر که سخت دله محبر را قوان آمده
به نیزه دین حم که غفیه و مدر ریت را باز نخواهد علیکه میگذرد
و گونه رفت نیکی را بگذارند
دار ایکنه — جبره است در نهادت نهادت ده کرب است از
زین و حرص و غفیه و میز کیم بر زنگان را ای حقه میخو ده رب
محمد است و خاص دلیل است همیں تصعیده لفظ
طرز نخن آن بانت که بر لفظ ده مکر را در یکی قلی و بکسر عالی
آیمیجه حودرت اینه دار ایکنه بکسر شده در کعبه حق محمد بکسر عالی
تر ایشیه و در آن صفر ایشیه و صد فر کعبه قوان آدمه و کند ازمه منعنه لفظ
و شیخ دلخواه سر چیزه غفیه کعبه زنگنه سر یه میگذرد و نیزه نیزه
را وقت ده و زنگنه میگرد و بکسر طلاق بانت شده اند و باطله این
جسم رکنی، مریغه نیزه

برم — جبره است مفرد و میخ قریزه ایکن بیه در میله
در آن بیه عرض و بوزانه است دیوی ایم شده است
در آن دقت میخ را بکسر میگذرد با همیله روده از اینست ق
دیه شمام آن پر نیزه کشند در دلخواه از را بقصیه صعنی نقره ایک
نامه و نیزه همیله بر روت محبر عکس میگذرد و دامده محبر ایک دلخواه

شیوه و کاغذ محروم شدن

بر مادر حرام فرم — این که از زیرین مرد، این نیز در حکم لفظ
ور فتن آن این دهان را، من نحو تقدیر از زیرین را در گیری
صیز سر زند و در در آن تقدیر آب ریشه که صد و پنج قدم
آب بر قاعده (لبه) بعده در حکم زدن در هر یکم در آس خانه
خانه، از زیرین نمایند و گذاشت مضافه لفظ و بچو حبس بر کمال
کف و بخش بیشتر از حدود اتفاق در حکم مکمل اجلادت همان قوام
آورند، همچنان لفظ

بر مادر حرام و بر مادر حکم فرم — هزار ختن این جنایت
که یک قدر از زیرین که بهه برای آب خلط نه در یک سیمه در داری
هزار نمایه از این رود و که میموم را، ریشه و میوه کهه از این سیمه زیر
و گذاشته آن را که فخر خلاف است، همچنان لفظ به از این حکم
ور طرف صیز ریشه قوام آورند، همچنان لفظ و چنین فرع و گزین
میتوان ساخت که ذکر شدند همیست

که در دز — اینکه بعد حکم بست صلب و فرزنه و از ملال
در آب و افکهای دار و به حکم بست زفع خیزیه لفظ
هزار ختن ای همیست که طلد رفاص را در ترازاب فرد قله از

هست از که وزنه حجر مرده دسته و پهار وزنه حجر بخت
صریحه و آب از اجلادت عذر برخواهد نه بایه و لایک قدر حجر
کنف بر که نه بایه خاکه دکه خواسته بینه ایں هم تراز حجر بخت
را خارج گشته قدر از خود را خیزه میخو دغیر مکمله بینه ایں هم تراز
که قدر حجر خکز بدو اخوبیه، حجر بخت، آن بر که لفظ
ور سر زندگان در خود را ز محروم شحال ایں بخت در حکم اکه کهه بخت
در کن مداده کاغذه از تقبیه است

که در طلد رفاصه — هزار ختن ایش نه خود را در دسته و مکمل شدن
ور سیمهه خلور خواهی

حجر بیمو — اینکه در دهات مسدود است اینکه ایام حجر بیمه
نه صیحه است و خلاص ایان زیاد و حجر بکه که و چنیه خیزه که را غلط که بهم
حجر بیمو میخورد نه و خصل است منظره ایان ایام حجر بست که از ای
پیوس سمهه نمیتو

هزار ختن ای همیست که آب بیمه ای قوام آورند و در داد بقدر شرطه
اکه وزنه که دیگر دعوه و بی از ایان لفظ را جمع کهه حجر بکه
اخذنه نایمه اییں نزدیک بجهار هاست آب بخواه نایمه حجر بکه که
وز دست بحیر بیمو که میمه و لعنی دوقفر خلف بکه بسته میباشد

و جهر بیرون را بگذران و گلر را بی دزد نگه دارند
و لذت از منحصه لف و بجهة شخصیه آن حب و برده در آب صرکشند
قد بر روحش اسخون بخوبیه دست کشند قدم آورند همچنان
تفق حیره است صلب و بیرون بپرسی و خوش علم گلر
در این قدر و آب این روزنای در وحش اسری بر جهر سرمه بجهة بروز
تصور دلخیف ، پر چلک و سعادل خانیه ای اکبر روز تقدیر
تر مخدود امشتمل توکا هم رزانت و ملاده بین علیه شال ای ای
برست متفاوت جهر بر کله را سکید

جهر باز و که ایه چلک که نیست — ساق بین ایزه را دو جهی
میگرفته که ایه تند مرزا میهند و آن ایه بی ایزه بود و بیزه
بیزه بشه بمنه بیه چهار که ایه چلک ز منه و بیه بیه تند
و بیکس پخته بجهه ایزه ایو و کل جز منت و قدم سخن
ایه چلک را عرض کیم گلر زد را ب جهر و کو و در سر در پیشنه
را دو یونه دیو را ب ایک ایه که جهر کو و دار بیشنه دلش ایزه
بهجه و فیضه آیی صعود داد و چهلتر ایک بر ایه جهر کو و ده بایه
اکب بچویش آورند بی ایزه دنیه که درسته بایه چلک بی خود لف
که بیزه در صریحیه خالص لف طاز و بیم ایمه بیون نه ، باز و بایه
که کو و ترک کشند و بیه ایزه ایه جهر بیه خانه کشند ایه چلک بیش
دو یونه و بجهه زد ایه که بیه خارج آیه بیه و بخوان بیونه
بیه ایزه که بیشیزه لف دایم جهر در خلا و افسر ایشنه است ای خلید
نموده ایق و دریه خزان وسیع خضر و دست در چه بیه بیه
هست بجهه بیه ایه آدیع ایه چلک ایه چلک بیه بیه ایه ایه که
و بجهه بیه ایزه ایه که بیه ایه چلک خانه خانه ایه ، ایه تند
دو یونه که ایزه ایه بیه را ایه ایه که بجهه خانه ایه ، ایه تند
و بجهه بیه ایزه ایه بیه را ایه ایه که بجهه خانه ایه ، ایه تند

میخ و اینه میانه، از تکنوت گشته ایمه کلید را صریحه می دستخر
اینچه و بمنتهیه ایه حیرت صلب و نفعه ترکب نوزده خرافت
و نفعه هر خراف بدویم بیه عرضی کم کلید در آب سرد و یک
جزء آن در راه حیله آب کم صریح دارد کلید بزرگ و کلید است و
دار از صریحه زرکب نزهه از ایمه کنه و بعده زرده تهیه
بچهار فتحه شیخ و مکمل است غزالت رفاقت را از قدر نقره و طلد و نو
میگذره خاصه روشناند و اینچه چیز همچنان در هنگامه هست
و فشر که ایمه کلید را در ۲۱۰ درجه کم گشته
حیرت صلب عده نفع ترکب تجتہ هر نازک و نفعه منتهیه میتواند از اینه
کلید گشته

هزار هزار آن هشت که ایمه کلید خفت را به دارند میشی
که بیه دستخود گشته دور قرع اندلاع نموده دار ریشه و قرع ای
در خراف نزد نهاده و بیوه که عده اینه خرم پنجه در لطف مطراد
است و ده بیله عرضی است که داده میتواند در کمترین مدت
گشته هزار نیم کوب ریشه نه هشت در رفع اینها عکس کوکه
الحمد لله ایه و اینه اسکارانه مرطب است و بکثیره که دارند
در اینه قدر و لذت دار است در قرع اندلاع نهاده و اینه

میتوان از نه و صد بیه بیه لطیف مطراد در اینه خراف دوی را
دانم گشته نه درجه ۶۰ در اینه خراف داده ایه کلید را صریحه می دستخر
ایم بیه بیه را کلید است در آب خراف از گلدن نه دیونکه کمکه
و زنده خراف تیف و نظری است بیه ج زایع براستحال نهانه اکرم مه بزرگ
خراف دیه را نه و دل، قوت تر دیه از دار است

میه — حیرت صلب و صلب بزرگ فرد در ترکب تجتہ نهان
هزار بیله است بیه رفقو و ریخت بیه ریش در اینه بیه
کم کلید است در اینه خراف ایه کلید از صریحه نفع و ریخت گلدن زنده
در فشر است در رازه راه کمی نزد بخوبی خراف دیه بزرگ کلید ریش
در فشر است چهار نهاده و حیرا از در اینه رفقو کنه دار کنیا بیه در زیاد
بر طرف نهانه و زنده خاص آن هشت که کلید نهانه را آب کنه و چو
رسخن آن در کار خانه صربت بزرگ میتوان قصیدن درین که نه
مرقط نهاده و رکھانه خرقه و قدر کیبات آن بیه سرمه خیر است و
چون ترکب آن نهانه بیه اینها را استحال نهانه

بیه در ریشه ایمه — حیرت صلب و نفعه ترکب دانهای
نهانه دانه خفت آن کمتر از نهانه است و از خواص ایه است
صلب بکمال رطوبت هر اینه بیه دیه دیه آن بخوبی مده خوبی

ظاهر آن بیه قامش در آب صریح و به طبقه مکمل شد همچنان
دو بلوک در کنار دو بزرگتر است و در میان این بلوک دو سایه
گوی و بطریان خسته است که این هم در حکماست تصریح شده
است و کا هر چند فاکتور بلند داده و آن بر اثر طبقه بازتر شده
نموده میشود زیرا که اینها بجهت دلایل و نکات زیاده و از جمله قطعه مکمل
که در آن تحریک اضافه نمایند اینها بجهت دلایل و نکات زیاده و از جمله قطعه مکمل
خواسته است

طرز فتن آن — در کارخانه جوست مطلوب است در
محاذی بجود چند رسمه میتواند که طرف صفر و برابه با آن
در زیر دلایل اضافه نمایند و در صریح لذایع بگردانند (۱۴)
بر صریح لذایع از این صاف که همکنون قدیمه بر ضافه نکنند که دو
نحو اینها در پنجه عدار فتحو میشوند از این صاف که دام
آورده منعه میشود است اتفاقاً این بعد ضخیم است که در
دور راهی بجهت این

موده حکم میشوند — این هم در حکماست مکمل شد همچنان
میشند از این دو در ۴ است زیرا که مکمل دویں را بپسازی میگیرند
که

طرز فتن هفت دلایل و زند بود و نیمه اینها بر زیر دلایل
در قاعده داشتند که اضافه نمایند و کا هر چند نه است و کمک مکمل
بیکجا نه اینها از این دلایل اضافه نمایند و قاعده آنها کم
بی در که میم میم طلاق فضیل رفته صافه منعه میشود و حواله
که میم مکمل میباشد بهتر است که اول موده حکم میشوند افق
سخنه صاف نمایند زیرا که دوچند اینها بضرر بکند دویں بر
سخنه

موده و دویین — این هم نیز در حکماست که موده کوی
لیسته تصریح است تصریح صاف و رفته هم زیر دلایل خود
نموده و دلایل هست است که کهنه این خواسته است
طرز فتن آن، نهاده در درجه پایین است و دلایل اینها عرض خود
خواسته اینها دامه نیار و بتعال میکنند و معمول است که از این دو
و پایین مرغ و قرقول بکفی نیاز است

زایل بجز — جبر است معدود مرگ از هر گونه در حده دارند
بر تریمی و اینها نیات بزرگ است و مکمل است در آب طعام
غضن و کرمه است در حکماست که همچنان روزگار در کفا خفی
نموده اکثر حواسه اینها مصنوع عرب زند جنه دانه منع خواسته

رفت نفعه درسته کلبدی ریخته و سرپیشه را از آن مقطع کشته
و بجهه قطعه همچو کوچنده نمایند و در حکم کسر کند از آن و قشر
که حساب پیده زنی مصفعه نمایند که از آن صاف کوچه قدم او
هسته نمایند

جهر طاطر - همیره است معروف که از جهر طاطر که دیگر آن
است آن خوده می‌داند که از طاطر ختن آن هست که طاطر
را در آب چون صرکشنه دلمه ازان شرایب اضافه کشنه و
بجهه نمایند دوچرخه همچو جمع کهنه جهر کوچه کوچه ایام رفت و چهار
ساعت گردانه بین ازان آب اضافه کشنه و محل را اضافه کشنه
قرار آورده منفعه نمایند و آنها نیز است

کورد مصفعه - کورد امر متعارف و اداره هنر طاطر اند و نیز کوچه
خرچه دارند و در هنر طاطر می‌بلند و در برداشت سرمه عان از خوب
نیز طاطر قصصیه اینها هست که کورد امر را در آب چون صرکشنه
و قدم آورده و کلد از آن سرمه نمایند کوچه ایام رفت
در آب سرد بسیار است این از زیسته منظمه شنیده قبور
همه نبات در وسط یعنی منفعه نمایند و چون کندیں از زرده
کمک در آب هست میتر آن در میان یافته از منفعه نمایند
منفعه

منفعه نهاده برد هسته به تنہ ریزیمه و گرد را بخوش صرف
که زدن منفعه نمایند همچو راحنه من زدن کسر کشنه و قشر که
محمد این روزه مصفعه بجهه قطعه کلبدی فرقه در ارباب کدویت پیدا
کشنه غبه اینها صاع کمکه در ادویه چندر گردنده در اتفاقات تنہ با ارادت
آن خدمت بجهه نمایند و درینه گفتوط در زدن استحال از دهه جهنه ختن

تراب و نیزه برو طاطر ختن مصفعه است
برت داده بینا کی - این چن که مریب از جهر سرمه و جهر
ذنب درست سبق در طاطر استحال می‌دل و در هنر سرمه ختن
بروز رفعت در نفع استحال می‌کشنه

طراس ختن این هست که جهر ذنب در را بجهر برند لفظ در می‌گذرد
کشنه که اند که رفعت این بنا تو را خرمن کشنه بعد ازان محمد و اند
آن بینا که اضافه کشنه و کفت قرمز ای اینه صاف کمکه قلام ای و
برت در زن ۵۰

این چن که در رکب بر حمه نمایند و جهر سرمه در بحی آیه اند که
حمد طاطر و بست و گلوفه، چند کند چشم که استحال کشنه
طراس ختن این هست که کربنات در را از اراده جهر سرمه
و صاف منفعه قرار آدم نمایند که زدن منخدت

هسته و تو و من هنگ ذرت گیب آمد و بوجهر سرمه دلخواه
طوز ختن ای هفت که کمر سفید را که بیده در بوجهر سرمه روز مز
بد آب اضافه نموده صاف کنند رفای اورنده بجهة نفع و لکه از ز
سرمه دلخواه بعصر روز نهار غاف نازک بسته بتو این هنگ گلدرست
در آب دلخواه از فکه سال جمه برغت بروز نهار تخفی بکه در نهضه
قطله از چکمه ای از چکمه ای از چکمه ای از چکمه ای و فعه در رضخونه
گلدرست لغنه که چنوز راست و زنده

کنرب — این هنگ که کمر سرمه ای در طبع نهاده دلخواه
پر زنده است نهار رات الذا جهه برفت روز بعصر و نهار تخفی شغال
کننه آندر قرین فاعده رضخت آن هفت که برجه سرمه را در بوجهر
صر فشنه آب اضافه نموده دلیل از صاف گلدن قایل آورنده دلخواه
بلطر از زنده است لغنه کنست لغنه دزین بطم پرین و فخر
سمرست چکمه دلزین بات همترانست که این حال لغنه

استه جلوه — این هنگ بعذر در بیان رسخمه لغنه بجهه ای این
چکمه که کسی نیز ای و در کار خانه حاتم بجهه رضخت این هشت
دو زنده بولغه است و لغنه بجهه قدر ریگونه ای زنده بوجهر
کنکو بولغه است جلوه، آنکه هسته جلوه بزیر بسته همچو دلو فونه

میب رلخت دلو — این که که مرک است از
نام بکار کنو و جو هر قیاست می باشد نقره را میخواهد و نیز
اگر لبه از بر زانها و بخط اینه چند بتعال گفته اکر و چهه
نه خوش اینه سایر راه تا بیرون نیست دایون نیست میانو از اینه
نمکه را و میکنه بتر نیست که از بیان از درست نیسته اینه میب
رلخت اس تعال نایمه آمود و خوار زینه
کهنه سخن آن که کنو و رلخت دلخواه مرک کهنه صرکنه و
قلام آورده و کله از نه منعه نمی سقعت دران نیست که از اینه
خانجات غریزه ایخو و سخن آن میباشد که صریز زانو و بدن
بلد گلدن این ایب رلخت را چهه رکنیں گفند بز تغییف تعال
کهنه

زین — این خوازند و میم مسروف لجه است و درین خی ای
جزاده سعیست و در عکس اینه چهه صفحه نقره و دروز نقره در
در صفحه چنینه و حسن دگر تیپ عین خواهه به تعال میگردند چهه
که در زانه عزمی و خود ای مینو خاص نیست ای را در حق که میگردند
اقدام طلب و چند است میدم تغیر کنند
کاخه — ای ای خوازند و میم تغیر کنند

بنی کوئه هر چون یاده فنده ایلکسیس هست ایه بیم زیج و میخود
ب داخل و جانه ایه بیم مکان طبع را فنده ایلکسیس هست را در اینکله ۲۷
چهه بگه و ایشنه بیم مینه ایزنه و پی ایزجهه بخت بود ایشنه
با ایه متعدد و میخونه خصیت چهه بگه بنت که ایلخ ایه
آیه و غیره را ایمیکنه دلایلشتن بی دقت کوکه ایه که جه
بیش خیز که بیمیو

باب ۴۰ در عکس

فسر هم در، بیخ این صفت — سخن فنکراز از زنکه ایکه
رلخت بی خصت سال فنکرازین در صاحب در عکس زنکه ایلکسیس
خیل ایلهه را ایلهه ایلخ نقره که در دشنه دیه بیمیه نظر نیخ
بیه م را بخواره و ماینه ای که راز میشی بیز دند و میخود خی
آیه این صفت ۱۸۲۷ ایمیکنه بنت که دران ایلکسیس هست
فر نیز شروع در عکس و میخونه و قی خوده لویی بنت از جل
کوکی کیزیم فیر که لذیجه و دخانی همیشنه در عکس بطریخونه
دان چنده را در عکس صفحه نظر کنیه و ای ای خجده بیه کننے چو ۵۰ آیه
قیرتنه را ایلهه دوت ای خدای میه بیه ای زوره بخت بکسر دیگر
آیه نفس سرکرت بیه ای ای صفحه را در عکس بطریخونه دیه فرمیز

قبر که روزانه اور اوضاع کوئی کو صفر شد و تنه فیروز آن بجهت مادر
 به مری اسطوره نظر نموده که روزانه ۱۵ دینار خود را بر قرض میخ
 شد و سایه آن و اصله صفحه نظره بتوکوچه صدران نظر در جهان ندا
 بحور اوضاع صفحه نظره را که با قریب بیان میکردند محضرا ایند و رسنه
 ۱۸۲۹ غیر از اکثر صاحب دردار امور اعزامیه خوانه بهام حکما
 تیغ احوال دکر صاحب را عرض نمود و این شخص که بیرون قبرید
 در اول که بیان از اعدام نظره است بله میرود و یک شنبه از همان
 که در قبرین منه مزب بجزیل است و چهار در در کافه بولده
 قبر صاحب در رسنه ۱۸۲۹ غیر از خوار امور اعزامیه رسنه
 و بتنه بین ترقیات که در تیرمیز ۱۴۰۱ این صفحه میباشد آنکه
 قدر دکر صاحب تقریباً درین لامضای زیستگال است و این
 مسند عضور قادمه بنت نموده و نقصیر آن عرض میکنیم

فصل حکم در را تدبیر

در تبارب دکر صاحب معونه که بر کاهه صفحه نظر را که
 صاخ در آخ را داشته باشیم می در بنازد و مکنه کی پنهانه میور در را
 در بیک آید و اکر این صفحه را تقدیم بنت و قیمة در آن خانه بجهد
 سیاه که بالکل منطبق میباشد از این نسبت و قدرت روزانه

بیور در ران تغیر حالت پیشه ائمه مدد و مرضی خواهند شد روزانه
 آن تیر که است این بیور بخوبیه اه نظره بکات خلز را که و در
 سایه دیگر بیکم در دنیا نمیگیرد و بعده بخوبیه اه بیور نیز مستقیم
 را بخواهند و ضعف فرزند ای اهل بحیره بیور در ران هر چند بود
 بیکم بخواهند تر بخوبیه مسونه است که بعکس این حضرت مفسر نویزدیر ای ای
 رضیه بخود صورت بسیل آن سیاه نمود و ملاکا بین صورت بولده
 نزدک بعده بیور چند ای و ضعف نیز ایه صفحه را بخواهند و بخواهند
 کننه این بیور بخود رضف منشار ای ای و نموده با نظره مخفیه سیاه
 و بعده بیکم بخود رضف و نظره بخیز نکت ره بخواهند که در بخیز ای ای
 کننه ای و در کننه زنفور سیاه نمود و ضعف کننه ایه صفحه را دلده
 ای ای و بخیزه همچو خود رضف ایه در آن صریح بیان را زد دکر صاحب
 چند ای ای و بخیز طبع رسمی بیور کوئی در زن و همان نظره تغیر اول
 در ای ای و بخیز نیزه و بخیزه که فرموده بیکم بخیز متفاوت است ای ای
 زن و خوار دلخواه کننده ایه زن بخیز نمود و بخیزه تغییر کننده
 که در رسنه و قیمه بخیز عذر طبع کننه و ملاکا بین سر کوئی که در بخیز
 بیور در بخیز کننده آمدت نیز کننده نمود و بخیزه کننده که اینها
 سیاه که بالکل منطبق میباشد از این نسبت و قدرت روزانه

چهار در در در صفحه میباخونه صفحه را در در صفحه طرزه دهد مگر همچنانه در کو
سکن کردند و بین راه اینکه از این حکول با مستصباحه میتوانند چونه
قدست بعده میور و سرعت آن را نزد منیع شجاعه کیه جننه نانیه همه همه قدر
لطف را خواهی بست و بجهت این تکعل صفت امیر لطف است امیر لطف
در طبله را آشنا کنند

هزار حقن اینچه هف توان است که محمد خلد و محمد ایش رفعت
را حذف کنند دو بخط الکتریک مخواهند داد اینها بسته باشند
بعود از این مصالح آب صرفه سعال نمایند محصر خواهد شد و در تدبی
نهش عمر است که بطری خنکدار در ترقی عرض میتوان

نهیه صفحه — نقره را در در پر زنید که بگزینه آن مخفی خواهد
بهر زانه کف زاره با قوت تمام بگزینه آنها که در در پر کنید و
ذادیه صفحه را کمتر منحاز فرمایند، سبک دست در در پر زنید تا قدر بگزینه و بگزینه
تعمل صفحه این همچنان تریت بسیار زیست کنند و قوی، خود را صفحه نیفته
این تکه را خود از چشم در نیش ریز نماید و در آن نیش را بچشم بگذارد و نیزه را
تصفحه را عرض در در پر کنید که مخصوصاً لذت زاره در سطح آن را نزدیک
ریز نماید لبیم در اطراف خود را بپرسی که خوش است یا نه و از هر طرف آن را
دلیل از اینکه نقره باز کنند، منتهی مخفی تریت را زیر نیش را از این قصۂ اکثر

صفه بخوبی داشته باشد از هر چیزی کاملاً مرضی اد و این طبقه از رای تکمیل
در حشر تفضل داده و آنها نیز تیره نخود و همان جزو زاده ایشان
نموده اند و خوبی این نخود را در عصر گذشته
سیقر کوئن صفحه - پنجه را طبق متصق که از درت آجر
ساخته شده است و خصیّت این نمود را می‌دانند که در زیر
بره صیغه اینه را می‌دانند سیده عصر می‌دانند خاصه ایک در
هذا داشته باشند این هم خواه از زمرو طبیعت که نباشد لعنه باشند
بره روز صیغه را این مذکور خصیّت که در جسمیه که خود را کرد
از درت صیغه داشته باشند و از صیغه ۱۰۵۶ آنچه اینه
است غالباً اینه، جسمیه که عصر را می‌دانند دارند که از این

حاس کنعد صفحه — در صحیه مخصوص را بر پنیر لذت بست
در کجا در زمانه ملکه از آن و در در از از از که خدا امکن بر پنهان نگذشت
بر منظمه به در صحیه دیر مراد مسجدیه که در زمانه درج نباید بخواند
هر چوک وزین صحیه خلاف مخصوص میزبانست که گردسته منته
در در راهنمای صفحه نیز نیم طلیف واقع است بس از آنکه
صفقه را در صحیه هر چند از آن و دقت آن را در گردسته از آنکه
دیگه اس عت کشته تا در در سخن زدن و دلال که امکان هم ندارد

12

دوستن د صفحه را ملحوظ نمایند و دیگر بیوکه در صفحه سه رجی رو
که کف دزدغیره و قمزرا که ریخت می‌پنهن و آباد و بدل از این
میتوان اکنون بر عکس تبدیل است، این قدر که در صفحه لذت گذر بر می‌زند
هر چند هم در این تمام کلمه و صفحه ای بخواسته در جسمی می‌تواند محکمه که کذرا زند
آدم از این غصه نمی‌تواند تقویت یابد هر خود می‌داند هر اهل است
و اکنون بر عکس این رساناد نقش می‌زند و همچنان که صفحه پیش
از غصه هم در این تمام کلمه در جسمی بخواسته باشد که این اعوام از خود تیره و کرد
شون از این حسره اند که می‌توانند در جسمی هم که از این که در هر چهل
پیش از این تمام این هال بوده و قدرت این درستی که کذرا زند آورند
بعضی در این شرکت

دوضن صفره — در این قسم ایاد دوچیزه فرست که فی الفور نه
از حسنه صفره همچو علیکه همتر بانت که هر دو قیمة گذرو
مهارین هر تیله لفظ در هر آن در دشنه دو دوضن ایاد
و طبعت آنها به همان رنگ و داشتمانه همچنین بانت

روزگار — نسخه که در صدها کار زیمن میتو و حجت‌الله
لذن داده که در آن جسمه مزای خود را معرف واقع است، و این
در صد واردت ایجاد شده و صفحه همچو طبقه که اکن

بِعْلَوْرَجَهْ حَادَتْ بِهِ بِرْ قُصَصِيْ دَالْ عَنْ بِيرْ طَرَزْ عَمَرْ خَذِنْ بَتْ
بِهِ اَرْدَنْكَهْ زَمِنْ رَادْ جَمِيْهْ بِرْ كَهْ بِهِسْ طَرَكِيْهْ بِزَاهَتْ دَرْ رَدِيْ
سَهْلَهْ جَرَاجْ اَلْكَهْ لَهَاهْ دَارَنْهْ قَشْكَهْ حَادَتْ بِعْلَوْرَجَهْ رَسِيْهْ
صَفَرْ قَعْرَحَاسْ رَادْ لَعَآنْ جَمِيْهْ نَاهِيْهْ وَقَرْ بَاهِيْكْ دَقِيقَهْ جَهْ دَرِ
بِهِ دَاتْ زَمَعَرْكَهْ دَارَنْهْ بِهِ كَهْ عَمَرْ زَمِنْ رَامَشْ جَهْ كَوَهْ
اَزْسَهْ دَرْ زَلَعْرَكَهْ تَهَاهْ زَلَعْقَهْ دَقَرْ كَهْ هَمَنْزَهْ دَكَنْ بَقَرْ بِهِ بَهْ
سَهْلَهْ بِهِ كَهْ عَمَرْ زَمِنْ هَمَنْزَهْ تَاهِيْهْ دَرْ حَلَفْ اَكْرَغِيْهْ اَكْجَاهْ بِهِ
تَهَاهْ لَهَهْ لَهَاهْ تَاهَاهْ تَاهِيْهْ زَمِنْ بَهْ

شئون صفة — درین عمر خداوند که نهاده زیرا که بخش خالی از
اکمال است همچنانه برای که محمد امیر رفاقت در کوچه چهار خانه پیشنهاد
نیز که فرده از جزوی رسمیه باشد خواسته متعدده بودند
میراث نظر — این از شئون صفة عرض در درود پیر که لذت زیارت
ایپ رفاقت در کوچه چهار خانه که نهاده که از این شئون صفة در پیشنهاد
این دروز برخاست آنکه جوان اتفاق که سعادتمندی داشته باش در دروز
صفه که در اینه همچنانه که حجاب در اینجا میباشد آنکه باز صفحه را
گرفته در آن مغفور از دروز این از حقیقته این شئون صفة اینها
لهمه در اینه در اینه آن جوان اتفاق دید و قدرت گفت نهاده آب بکش

و صدر است چهارمینه دسته که در دریغه لئنیه گنجینه
نمیزند و نهاده رکنیه را در این ششانیه اکثراً اضافه کنند که
که مرکب از سه بیان درجه پایین در صفت فشرت است میراث از زنگنه
فصل سیم

در فرد و پسران کی از خود هر طبقه فرد است که آنهاش در جسم
لبه از عوارض دلکتریته نیاز است و قاتمه لکیه در فکه اس
د اکن در ریخت سر زرد غیره در یک است دلخیصه دلخیصه پایین
همفیقه است در تاریخ فرد اهل فقره بعزم شایانیه بسب اکلار و ز
کنفر و صفحه کله دین معلم بتوان از در کدام آن جمهور مظفر می شد
بلور سرووف به پیام که از زند و خباب از زدن پرسیده بود دال و عقیق
لئو یغیر در شعاع او از هر سیاق آوید اینه میگرینیه فرز میرزا میرزا
خو چون رکزده سخط سخن خواست میکنند و آنها اینه بیرون نشانند
نضیله بفست رک در لکفر خباب همراه در تیپ اینها از هنرها
است بخشنیه آباد ۱۷۰۲ میزند و از بخر قریب میز دلخیصه میخوا
که شعاع خود رشیه مرک ازین چند رک است دیوان دله همچنان
هر یک این ایوان مخفی است این از غیر را زنبو رکنفر میگزینند
نویه و بجز اکنون و اکن آن شعاع بجز ایوان از در صفحه شرائمه از

در برابر چهار چهار رکنسته میخواهد که ایوان زنگنه
و در بخر و بزر و بسیو چه از رکزده اند و در صفت و بخ ایوان دنیا
نمیخواهند و نیز رکنسته که مخفیه اند و مغلکه ایوان ایوان مخفیه
و صفحه ایوان رکیب بطری صفحه نزد خبر است مغلکه ایوان که
دوچه ایوانه در شعاع همان زنگنه بخر و بزر خبر است و اکن
بکار میور بر بود بحال خانه ایوان خاصه بمنزد را و نهاده است
از نیز تیوب بعد میویک بحال بر بود و دلخیصه دلخیصه بازیان
معنی میخواهد دلخیصه ایوان صفحه ایوان و باغیان
اتفاق مراقبه که نقدور بر ایکس بردارن ایوان مخفیه صفحه
ضد آن که ایوانه ایوان میخواهد ایکس برکنسته ضعیف است و بکار
جای میگذره که ایوان میخواهد ایکس بر بحال بر بود و نهاده
وقت و نیمه ایوان همان است عذر و نهاده در ایکس تیه همان
جزء از زمین در کا فقره است بخفره بخزه و بدر اینه، ببعدهم
نیز دقت که که ایوان و قوانی مخفی است دلخیصه ایوانه
وقایع ایکس برکنسته میور ۱۴ است بیان فذرس

فصل هزار و ده بحکم

دبار بحکم ایوان بجراحت است از بجهة فقره از قبیر لئنیه دایبا

- که بر کارهای پیش از هجرت از آن تفصیل نمایند و همان رخدانه هم که
خواهند تفصیل از خوارخواهی باشند
- (۱) اینکه قدر جمیع مکان صفت دستیمه
 - (۲) اینکه قدر جمیع مکان صفات
 - (۳) بجز جمیع اضطراریکیف
 - (۴) جمیع مطعم که عبارت از اینکه میراث و احاطه بجهات کوهات
و مبنیه زدن و در رفع
 - (۵) صفت شیوه نیم طلبی جمیع تراول رفاقت دویمه کیم میز از محل
 - (۶) صفت شیوه که این صفت شیوه مکاروں دار
 - (۷) حفاظ اتفاقیه همچنان که مکاروں دست
 - (۸) ناسی جمیع ریاض
 - (۹) مکارهای روحانیه ایکه بعنای اینکه اینکه لئن دوک نهاده که ای
خنک من سکون نخواهد
 - (۱۰) قیه بیچ دار جمیع اینکه مکارهای صفت شیوه
 - (۱۱) ترازو
 - (۱۲) ایسی جمیع قیقه
 - (۱۳) سه گروت از که بر کارهای پیش از هجرت از آن تفصیل نمایند

- (۱۴) سه قیقه که بر کارهای پیش از هجرت از آن تفصیل نمایند و همان رخدانه هم که
- (۱۵) مکارهای پیش از هجرت از آن تفصیل نمایند
- (۱۶) سه گروت چون که اینها از اینهای
- (۱۷) چنین صفت شیوه، بجز جمیع مکاروں نفع
- (۱۸) پاکه در ربعه در موضعه جمیع نعمان کیمیه مواعی از قبیل المعمور از خود
- (۱۹) سه قیقه بجز پانچ میده بجز جمیع مکاروں نفع
- (۲۰) چنین شیوه در دار مریج دهانی کلار جمیع ریختن چشم
- (۲۱) چنین شیوه در دار مریج دهانی تکمیل جمیع ریختن چشم، ایمه
- (۲۲) چنین کلیدس شیوه چنین همیعت
- (۲۳) مکارهای صفتر عجب دار
- (۲۴) کاغذ جمیع کاغذات ریاض و صفا
- (۲۵) کاغذ آب جنگ کن ضخم و نازک
- (۲۶) جوهر بر کارهای پیش از هجرت
- (۲۷) جوهر لزمه
- (۲۸) جوهر کارکه
- (۲۹) جوهر لیمو
- (۳۰) جوهر ازد و ایمه پیش مکارهای

(۳۱) العد

۲۰

- (۳۲) سکت جنم کند و نهاده با قبدر
 (۳۳) بر سر راه پاییم و در کمد میم و داده نیزم
 (۳۴) مکمل طلد
 (۳۵) مس کنوار حمه
 (۳۶) پنهان و پنهانه با رو طظر
 (۳۷) سب زرزه پاییم
 (۳۸) از سخت در درجه
 (۳۹) ایل بر لفست در لعو
 (۴۰) می دید و در راه پاییم دید و در کمد میم و داده نیزم

(۴۱) ماس اکمال

(۴۲) قنة شیر

(۴۳) زاج بز

(۴۴) تربت جهنه با کنون شیر

تمدار اینج چه براست مخلف است و همان چال که خار میخواه
 نهانه دید و معلاده ایمین با چهنه و که اطاق آریکا داده نیز است
 که تیر را نشاند در جنگ او حس نفوغ خوب اینچ اطاقها را بروز نهاده

انو

ذوق تیره بندوں زاویه خضر و دش کنسته دلای دوں چواغ
 دستحال از وادی العصر خوار از خطر میست در اینجا میگه که ریشمکننه
 بهتر اسلکه که ایپ ریفت بنج زیر اکه اند کارداش، پیچنجه
 سکت جنم لقوع دعمر بزست دلکن کنعن در بصر و دش عصیر مرا وو
 دهیم سر کو که همه آب بسیار خضر، به محض رانه ایل باب
 حوب دلخیل دخرب پیکز که ایل باب با خاص بیوں ایلو
 از سر ایط خوب دلکن است دنیا دل از دام دلکن ازین جهنه قم
 خرچ فیز و در در رکھوی دیالویم یا که خده و صفره فرق
 است داز بصر مرکب ازین چه نخجها مسخده ده و سمعهای
 مخلفه است شرح تا اینه، پلکن خلد است آنچه معرفه
 معتبر است در ننخها ضبط است بجزی خواجه رسیه
 خضر نخ و دخبار سر کله دلیل تر
 اکرم انجمن جمهور ازین خجال دخبار است دلایون سهل تر و دلای
 از نهانه است اول ذکر کنن جهنه دعمر در این فن دخبار عرب است
 هر کم را تفصیل بعریض سرایم
 دعمر بز — پر کنون پیشنهادت دعمر بز دخرب دلکن است
 حمل است که بسته ز تیر را دلکن حسب بر داشت

ادله امکنه بایشنه صاف و خط و سه آن مخف کو و هر یزد
که صفحه ابر و سفال کننه اکرچه قبیت اینها نیاز است در اینجا خود
بنگاه است هر صفحه در را فتح مساعدة بکار رود و این مخف که
آنرا که نفر بطریقه در را صفحه محسن میخواهد این صفحه هر چیز را
انجام داشته باشد زیرا که اینها همچو عکله همچو کنه و نه کلیه را
نمودنکنند بکار کشته شوند میتوانند این مخف همچو یاران این
بلطفه مردم خواهند کرد و در آن قدر میباشد اکنون صفحه
بایه ادلل خوب بخواهند که تو در این صفحه که نهایت کارهای
هنوز از دروان است بایه اندیشم را فتح و در آب تپزاب داری
که زدن و آب خالص بایشنه بکار بکشند خوب خوب نوبید
از آن از گوئیز برای در را صفحه ریز مر و حجه قطمه اکه صفحه
نمایند و بکاره بمنیه بایه بیهوده است فوت بالنه و هر یزد که
که از زده اینچه خوب در را صفحه میگذاریم و بعده از زدن یاد و تدقیق این
غیر را بایه کنند و مخف ناگف که در هر چه چیزی شنیده باهی خواه را کو
و بیه از آن چند قطمه از در هر چه جانب صفحه ریز مر و خوب باز خود
و خود مقعد در نظر گیر جاید و مسحه اینچه خود را کنند و فرشته بحقه خود
شیشه بکار نموده در را صفحه که جیمه صفحه نمایند از زدن آن را خواه رجوع نداشته

و پسر عصا این قیمه بخود را بخواهه از تکه همچو دارند
خود را — که درین نفعی نیست از این که نهار را کنند که درین صفحه
دارند همچو نیکه بخواهند بخواه آن ایصال منجعه و درینه بخواه
و در صفحه را بایه کنند بلکه که نیش که نمایخواه انصاق که درین مترنخ و
کیم فرخ دارند بخواهند دارند که بخواه اند پس از آن که کوی
جنده زیست این سه ایک را در را صفحه خود و نهضه خست این را شنید
غیر را بایه خواهند بخواهند به ازان صفحه را در وسط نصفت و نیز
نهاده دست بخواه که نیش که درین را در دست را بت صفحه
نیش و بی خوف مستقیم نکه داده ایه نمود بقعه را که درین را که درین
صفقه دو شیه و نمود دقت بایه کوی که درین را بخواهند که در دست است
زیر نزدیکه میتوان دست و یه چیز نشان نخواه و بخواه که درین
صفقه بخواه تمام صفحه که درین نمود از این که در صفحه از که درین
دو شیه و نمود از این که زاده ایه آن نمایند که درین را در دست
و این بخوبی طبعه نمایند منع نمایند ایشان ایشان ایشان ایشان
نمودن از تو نیمه و رقمه که درین را بخواه ایه نمود اللطف لایه از زدن
تفصیله بخواه را کنند ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
نمودن ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ازدهه، پانصد هشتاد و دو هزار سطحی که از ده
کفنه در این مربع نیز است طاوز شده خلخال ام کو که که خلخال است
خرسیم خلخال صفر

چند صفحه بعد یافته اند برای این کتف که از ده هیجده بقدر طرف راه فتحه
بیکله نظر حس میشوند ای و قات آنها ای او را در طرف منع صنعت که
کردند منه کذا است در این طرف چند سی هشتاد و سی هشتاد و سی هشتاد و سی هشتاد
آب مطلع و اینکل سی هشتاد و سی هشتاد
بیم بگوی و دیگه نظر خود را میبینیم از این طرف از این طرف و دیگه این طرف
که درون نفعه در محله حس کفنه کمی نیمه صد و شصت قدر طرف را
محکت دهنده و چنانی از چند نظر از آب برسید آورده و بجهة آن خوب
یک نظر نظر که در کوه طرف عیم که این نظر اند و یک از زدن این صفحه
شیشه در در آن حراره دارند و وقت بینه بخود آن سهندیم است
زقق شیشه در محله نظر از یک تا یک دقیقه دینم است و دلایل این
خرسیم اینه که بعده از جو چند نهاده است لفڑاز با صفت از دهی
شیشه دارند که از کوه از کوه بیشتر ساده اند و این بیان این نوع
خواهد بیشتر است طریف عرض هر نهاده بیش از اینکه بقدر کفا است
در محله نظر قدر اینه در رو طرف لفڑاز دارند آن خواره نهاده

اب را رسنیه داشته باز هم روز گرفت و در نهاده دارد از تیره بیان می‌گذرد
دارند تا هم زیار کنند و خانه را بگردند و دو قوت هم در راه جامه
و صورت کیا است و اکنین یکس هر ترا فهم بجز سی ایمه از قصیده
بزم و مولفیه را که روزه و اینچه عالی حارس ای در گزار هم راست
و در حدا آن وحدات و نفعه ناید توقیف ضعف است اکنین
دو شنبه کیا هم و در نهاده از تیره کار و اینکه از نایل از تراست طولی
هر چند کیا است و مخفی ناگفته که وضع منظر بود و اکنین خود را هم زیر که
شخمر که جزو اتفاق نماید باز هم بزرگ فیض و اینکه در حقیقت است
بلکه چند افتخار و همچو که همه منظور عصر اسلامی در صلحه
و اتفاق نماید

حیر خی روز پنجم است و رفاقت — پس از اینه صفحه را
رز اتفاق سیاه بخواهد اکنین اینه صورت و صفحه هم ز
بروز نکنده است اینکه از جمیع روز آن آمیزه همچو از پیش
محیی روز آن اتفاق نماید اینکه از بیو و لقان شناس از اتفاق سیاه
بیه صدیه و دوچه همچو آن دشنه را از روز شنبه محفوظ داشت
و اینکه همکنون از در آن رجیم که همکنون اول این مقطعه میگذرد
اینکه پس از همکنون اینکه همکنون اول این مقطعه میگذرد

بزم و در نهاده دیدار امن مکنند از غور را بزنه مکنند و در آن مغلوب
و متعاقل میکنند و همچو اول همکنند اینکه اراده کیم پیام
بر زمینه و از این پیامه تقدیر در در و سعیه بر زمینه که آنها میکنند و همچو
در این حض و نفعه و دارند نظر را که در گلکنند ذرا نهاده و همچو خلا
و از مکنند و همچو خاصه نایمه و اینکه همکنند دهنده اینکه در مکنند معرفه
لرند و لبه از اینکه همکنند خوب روز خوب نمیزد و حقیقی همکنند طولی
نمیکند و در روز شنبه از اتفاقه دارند اینکه در یکس دیده همچو نیز
مروجیم و سیاه نفعیه نایمه در یکس نفعیه بهای سیاه که از این
پا آب زیار است و همچو این اتفاق اتفاق است از روز شنبه از اتفاق
دارند و این اتفاقه زدگانیه را که در در این اتفاقه لتو و دلخواه اند
مکنند زیار همکنند پس از همکنند متعاقل کنند و دارند که اتفاق
در خود همکنند از روز شنبه از اتفاقه اینکه این را میگوییم و نیزه است
آب مقطوعه هم متعاقل زیار همکنند مصفع و متعاقل همکنند
کیم متعاقل و بیان مصفعه را اینکه فضه در اینکه مکنند از اینکه بخش
روز پنجم از همکنند خارج کوئی نیست و اینکه قوت لتو
جهنم نیم مجرت کفا تیف — پس از اینکه همکنند را اطلاع کنند
پس اینکه پس از زیار همکنند کوئی دشنه نه، اینکه همکنند همچو همکنند

بی از زرده پنجه بی ایپ رلخته در لوتحال کنه و مکدر نزد
حیاتیم شمش عجز رسازه است در صده عجز آب مفقر بعده
کفت است، منه مکدر دی از این مکدر در در صفحه دیز مرد کذاره
بعده آب در کنه که در این طایه بر مکدر بسته شده است خانه
و مکدر را نه پر تیف بر زر کنه ز هنر لژینه رالا لکفر فوج نخوا
دغ بعد عجز رسازه در سرت و مکدر ایپ بر لخته از این خوار
است ایپ بر لخته ۲۰ منقل آب مفقره ۱۰ منقل در زنگ
سطور بچیه صفحه را از ۲۵ تا ۳۵ نه در اذکاره، بعده
آب ایپ بر مکدر تمام نخوا در هر حال هر کذا ایپ بر لخته بخوبی
ساز رکفر را بسته کنه ولایتحال سی از زر باید بیدار دقت
که زر سهم حق داده باشیه است

عمر حفتم تا گون — کن کون کاخه از قواریکه و خضر کاغه
پانی کعنی، بی از این خنگ نمود بمحمه اینچه کاغه نلکن که بیکار از
حل الماء است بعترن کاخه است و کاخه از خنگ نزد
بمنتهیه این از انتاب کاخه بازی ازه که خواهش به بر زنگ است
از این ملود است کذاره در مکدر خود ره آب مفقره ۱۰
منقل که ملکه ۱۰ منقل در قت کنه که جی بهتر هر دو
لکفر

نمکدر نتفه در نمکدر هر تدریج که اینه همراه است کاخه کفت است
دلی، بی اینه از این نیاز بزم که بخوبی کاخه که راه بند است زنگ
کاخه در نمکدر بیهوده، بحیره بسته است و که هر کنه که در بیهوده
نمکدر و نمکدر بخواهند و این اول بسته است، بی اول دلیم بسته
بخته من زیر کاخه که راه بحیره داد و را بکه که بخواهند
بود اشتہ کیا که ز روی راز اینه حق مکدر، منه سمعن
کجعه و بسته است که در این زاده که خواهات خود می آید
بر هم کوچک کاخه، بزرگ آب بخند کن بمحمه نه و لذاره
و بخند لوح لفڑ رکھه اس بیکر بخند نوش در ستحال کنه و نا
انه بیهوده بخیرت رسانیه بکه بسته از نوش در اکاره خصیت
نوش در در این است که منه بکه بخوبی بخوبی بخوبی
عمر حشتم ته نفی کافر نتفه است — من از اینیمکه

کاخه کجا بخند است اور این بسته و از بیکر که نه از اینه از این
در مکدر و مکدر ازه آب مفقره ۱۰ منقل سیکه ۱۰ من
منقل هم بر شیخ و دقیقه در در نمکدر بایه باز و دله از این بی
دسته همان نقصیم که در نکنن کون ذکر کون بخوبی نه
در اینیم که نیکه در نیکیه همان کون بیکه ربعة شهه امها

در هنگام استحال کهنه و هنگام در دست داشت بی بلوی از زبانه که
محبت شده در جزو کسر سیده هر کذا از نه و همینه بهتر نهست که من
از خود روت که رو زده فرآخته خاصه از هزار کرم بجهه زیارت
بدخواهد وقتی نیاد در می خفعت کاغذه روزن داشت کهنه و از آنکه
تیره نای و لکن همیه اوقات خواه برو

عمر نهم کهنه بزیغ — بهه از اینکه کاغذ را بخواه و فقره کهنه
کهنه کهنه بزیغ — را در پسر مسعود بزیغ کهنه از نه و کاغذه
را اور را در پسر نهمه پلار که هی و رکله دوی نخود را رسیده همچو
کهنه کهنه و کاغذ بخواه مصلح بخواه از آن که در روزن داشت
یک از پیش از زمانه شکنه زیر از اینکه کهنه رکن تغیر را مت و کهنه
اکنوب رکن نه و صهاره و راهاب نهنه و بهتر نسته کهنه
ذرت هنگام اکبر نایمه آدبه همی را از دست مطلع بجهه
اکنکه کاغذ و کهنه بخواه سبکیه و هم نهانه تغیر درم و مغزونی
اک راهاب خوبه بخی و قیقه آرین را عت طول کهنه و در مدرسه شیره
هر ایسته بر ایک نیز طال خواه کنیه در، ب دست عذر که خوبی
جیزه کسر را ای زنست که هر یعنی که لکن از ایصال در راه خفت طول

سینه چون دو اعله دصرخ خود صوره هم تو زن کفاهه تو یعنی
خرد رفت هر دفت که یکن خوب نه که از نه لکن راز
ار، ب صنایع جلوه اطراف صورت را لفیه کفاهه دارمه
ی، اینه نیم تن از نه از نه و هنگام را رسیده است هنگام که از مقو
داره ۴ چیه هر چیه یکن خواهنه لصیه باز از آنها که از از
نمسن رسیده روزن داشته کهنه دسیاه نتو

عمر دهم بدت کهنه بزیغ — پس از اینکه کاغذ بخواه
رکن نه بیمه که بدت نمود الالکنر محظوظه ام خوش بروی
آولعی از قسر کاغذه را در طرف آب خدا از نه و پصل
هنگمه دقت کهنه که جا بهار هوار در دران خال نتو
لئی از خود حقیقته ای ای بود داشته و رکن فریز کهنه از نه آب
مقطره ۱۰ میل ایک راهب در حیث در لوه ۵۰ میل و در
نمکده شه رس دینج و قیقه، آرین را عت بایه باز و خفته کهنه
وزرت همراهه لمعه ای جمیع ضریعنی بات و رکن ره خفته کهنه فرسته
که کاغذه را در باره روزن داشت کهنه دارمه و ذرات سکن چشم
در داد بیه ای قصر هنر ای هستیں ازان گلداری بزیغه و راهی
در ایسته رخ از نه و از خواه ایفه، ای پنجه را عت ایه در

آب بزم بسته بسته که ابراهیم بن اورت حوض کشته و داد
محبیه بسته که از بسته بسته و پنج نصف متر در کم مکعب
بر لفست از بسته بسته زر آنکه مکعب کشته دارای مقادیر ارکانی
نمای بسته است که از این
کجنه از این
مقطره ای مسقال مکعب طلبد کی مسقال ای بز لفست ای
لتو ۰۱۵۰ مسقال این مکعب ای کرد و رفته ای بز لفست ای
ولمه ای محفوظ بیون بگش که نواحی بیود مکعب ای بز لفست
ای بز لفست ای بز لفست ای بز لفست ای بز لفست ای بز لفست
حوض و اگر رقیق بزم بخوبیه ای بسته بسته و در صده حوارت
مکعب میش ای بسته بسته و بیکه میش ای از ای از ای ای ای ای
نمای زر آنکه نفعیه ای زن و زن و زن ای از ای ای ای ای ای
ای بز لفست بیود آنکه ای
حوض نواحی و برصید خاک در سرمه آن حصه در بیه العین
حوض نواحی ای

حمر نعم و بیه نیه کوئی کافیه — بخوبیه ای ای ای ای ای
و خوب بخار کوئی آن بسته بعارات و نکار گھوی کاره است در

۱۴
هـ فـ هـ بـ اـ رـ وـ خـ تـ بـ ، هـ مـ تـ اـ نـ وـ تـ اـ نـ اـ لـ زـ هـ ظـ بـ وـ قـ يـ هـ
سـ لـ زـ اـ زـ بـ هـ اـ زـ اـ بـ دـ لـ قـ لـ يـ دـ رـ کـ خـ لـ کـ دـ نـ قـ وـ خـ
هـ بـ خـ خـ نـ

قبه — جمهه زين کون پسر خدرا خدرا هتخال نمنه و بین
خدرا بین ر سکجه خدرا مخفف است و آنکه به خبر پنهان
نموده است این نمده است می از عبارت را فهم: جمهه زاده
کاخه را در خدرا ذهن کاره زندگی را غفت و نموده متفاوت آب
صف و ۱۰۰۰ متفاول خدرا خدرا مخفف ل ادل هنات
و نموده از عصر فتحه به ازان زند خدرا اوضاعه نامه و دست
عنه می از هتخال، مردانه

لخته دیر — آب صاف . . هستقال زن در ها
کن طبد هستقال در عرف وکرا پر لفظت هستقال هست
هستقال آب صر کنخه محمد او را در محله خور بزند و اگر محمد خواهد بود
اول بزند خور بخز خوارم هجر خانه کو

فتنه وکبر — بن طلد بمنه ل خفت دیکو و سفل اب
فتنه وکبر — بن طلد بمنه ل خفت دیکو و سفل اب

ل مرضعه کله ر دار ره اعمال نماید

حضر اول

در زنیف دیر که در خود رون عرض شد که لکھر منعکل در درست
سرچشم بطریکه سبیر پارسیه و سفیه بهای سه هزار در دهه کاخه
حس در در تاک اند اند و احمد لکھر رسان برداش مفہیه که
انجنه سپیه است در نیمه معبر روشنگه میتو و کاخه بز نیف بلا
سیه همکنیه و آنکه سیه هاست معتبر روشنگه واقع نیو و کاخه نیف بز ط
محفوظ نامی از زنیخزیه کز کرد و سفیه باز که هر نیو که بجهت خفت
عکار نیمه قاعده کننده و طور کننده که معکوس کارلت اصنه
رکھو و از این نیف دیر که کننده اکر و صعن و راطق سیاه میگلاد
بزم و حس سنت کلید رون بعد از زنیف که از زنیف شد خیر اصحاب
سته زنیف اکر لکھر راطق هرس نیه نیفه بجزه نیه و سخنون در خوش
که روشنگه از رسیه هاست خود نیجه و دو نیم رکنها لکھر بجزه نیه
در دیگر یه ۴ به مجموعه ایز نیجه به از ای اکر و مصلحه کننده و مهدو نیو
انکه در در زان را فاخته سازن کلید رون حیا به نیفه دلخواست

ادیت خود را مه اکننه و از کمینه را در پشت صفحه سیده هر کند از زمین طبری
صورت شکور رکعه بخیر کنها رسید باشد طبیعت خود مه اکننه
کف اتفاق میگرس نشاید ولما کم صفحه سیده در پشت شکر بخیر
آمده است

طریق خود را مه اکننه و از کمینه در پشت صفحه آن
همه کندوں میں الذکر است ولما مهد از اجزاد اذکر تغایر داد
صفحه کندوں اتره و ساقیه الفخر ۱۰۰، ساقیه اکننه و مهد از
۱۱۰، ساقیه بخیر میزه را در پشت طاری و الفخر اکننه و مهد از
۱۲۰، و اضافه نامه الفخر ۱۳۰، ساقیه بخیر بروج پیغمبر
نیم سکه هنمن ساقیه زین در در که در اول به اینچه بروج طی
نوعی در بره صلیخ این کندوں را بطریق میگرد و در پشت
نیزه ریزه و بوادله کند و درین سیم کننه آب میگلاه میگاهار
سکه هنمن هست لحد از این صفحه این در این در پشت کندوں
نفع از که جمه خطا و حکم اضافه دلوخ و خیر اطهار اکننه و
بخدم زدن این در پشت صفحه ذات نامه آب صاف و صفحه
سیده فرج پیغمبر ۱۴۰، صفحه اینیم سکه هنمن و خود درین فوج نیکوس
نمایند کند قدر اکر نیزه بخی و خیر بخی راج بزم ایه پیر کند شحال

جه هر تر، نه تن و داشت اهل فخر بده
و منفعتی که خود را نماید، و منفعتی که خود را ننماید
بله صرف نهاده و متصدر نهاده ای زان دزیر پرمه گزند
و بلکه طعم خود را در رو خود بین کنند

حضرت مولانا

پدر نهاده رفاقتی نیو و از آن که هم را فرج نمایند
و داشتن مکن پنج را بر میتوان از همکاری خود بون از آن شیر منفعتی نهاده
فخر خواهیان ساخته را نهاده که در استعمال خود بون که نهاده
کام منفعتی خود بون فخر متعارف کا خاست و از در هست که ایها
بله و نخواه داضع نهاده و اینه که بعضی که ترا را کجا در آنها کجا
متفق و عال اینه و راه هم کجا خدمت فخر و البر علیه اینه متعارف
ظاهر که زد و مجب نیز که خود بون، و قدر که رطوبت داده
پیش از تکلف و فصل ذرا آن دافع که بر بطری نزد ذات نیز
دارد و رسید اینها نهاده بعد از اینه بست و می از جذب شد
که اینه از متقدار خود شوهر به مراثی که بخوبی زکر نیز سخن کرد و راه
بسیار از کل بر صد افسوس نیز آیه که ایها که زدات بر و زد
از اعلی اضرار خود را که از بلکه بر منفعتی نهاده و چنان و عکس شرمند
در آنها عکس نهاده قدران نهاده کا خدمت بر سر البر و البران بکمال نهاده
کل از آن و این همکاری نهاده از راه احصار است و در نهاده
و افراد عکس خواهیان متعاده داشت اینه خود بون متعارف را را
نهاده و لبه از آن در صرف نهاده مکله عرضه را زد و خیز
چنان و متعاده در حمله را داضر خود بون، و اینه را با این نهاده

سهرت همکار که ایها که همکار خود بون چشت این شد
که محظیان این فن نسبتاً کم که از آن شده خود بون که نهاده
خود بون ترا استعمال نهاده و اکنجه در این میتواند نیز نیکوییه
نهاده و متعاده بوده ایها که همکار از زحمات ایضاً
شایی حسنیه ایه که همکار اینکه بر و در زان حد سنت بخواهد
از دست نهاده، و که مقصر از متعاده، و هر یکی هم کجا و چنان
آن نهاده و مکله نهاده که می اینه ترا ایضاً در کوچه خس بعتر آین
خدصه ایکی نهاده همکار و ایضاً خود را که هر یکی هم کجا و در درسته متعاده
که و بیه در زان نهاده که را اینه بخواهد و در ساعت اینه
که عیاده ایکی نهاده همکار و ایضاً آنیو که در ساعت اینه
دسته ایکی نهاده همکار و ایضاً آنیه ایکی نهاده همکار و در ساعت اینه
دسته ایکی نهاده همکار و ایضاً آنیه ایکی نهاده همکار و در ساعت اینه
نهاده و متعاده که ایکی نهاده همکار و ایضاً آنیه ایکی نهاده همکار و در ساعت اینه

قسم اول

پدر از نمایی هر روز بیکار بر زیر زمین امدادگران یکس یکمین جنگ
منزه است و اینها که این محروم را در حصار پنهان می‌طعنند فردا
بیان می‌کنند و چنین عمارت را در روز اول آغاز می‌نمایند
قسم دوم — این که در رخو گلده رون پیغمبر را از عقر زیر زمین
دیده عمارت نمایند خصوصیات می‌شوند، چنانچه نماینده معتبر پیغمبر می‌باشد
قسم اول — که در بر می‌رسد از مصالح خارجی و مصالح اسراری
مصفاً ۳۰۰ مصالح خود را نمایند و آنها بخصوص خصوصیات داده شوند و
۲۰۰ مصالح کلده رون را بر می‌رسد از نماینده این داده شوند و این که بر این اقسام
گفته شده از سه چهار روز نمایند کلده رون را معتبر دانند و اینها را
نمایند — از اقسام ۴۰ نماینده این کلده رون و نماینده کلده می‌گویند
که مصالح خود را نمایند بطور معمود و صراحتی اینها را نماینده ازین در روز در
صفه نماینده کلده رون از گذشت اینها نمایند
نماینده — نظر این نماینده هم را استعمال نمایند حسن به ۲۰۰ مصالح اینکه
مانند ۱۰۰ نماینده صراحتی صاف گفته شوند و در نماینده این را در صفا نماینده
کلده رون بر زیر زمین بگردند و نماینده بخوبی گلده رون را نمایند و اینها در گذشت
از اینها این نماینده اینها به ۴۰ نماینده این کلده رون بیان می‌شوند از گذشت
۴۰ نماینده اینها به ۴۰ نماینده مخصوص شوند و نماینده از گذشت کلده رون

در در صفحه ابیه قوچا مک دینه سبزه فو، آر زن رخواه و قوت در
محمد نفعه اند آنکه دینه نفعه نزیر بود رئی سهنه خواه دیگله هجره که
دیگله دیگله هجره نزیره لازم بود هر که بایه همچشم داد گلده نفعه فو دار.
بجهر نزیره صده مک آنی مده در رابیه افرغ فو و نیمه از اینکله گلده بولی سی
ش در سیاهن کمال دقت کشته در حلقه نیمه بنها حفظت از زدن نه
که از نیاینده در وقت روز نصفه اول صفحه را باز محفوظ
کشته و نیمه از این گلده کنند در رابا نظم اند در سیاهن چشم در در آن نزیره
میزت ایقون در گلده بولی نجذب، نه گلده بولی تراحت در در حالی بایه
مرطب بلوکه بعده گلده بولی نجذب از زدن نیشه کنه ه فو

م

در عده دویں البرمنیه کے زرخھا سال قاجار خود را لوکہ از منزرا بخود
و البرمنی حسر لیجھ آئی کہ در عالی کھدروں مختفی همراز نام قواعد و مرتب
و مکالمہ اپنے بعد رحالت کو پیغمبر نبیہ مصطفیٰ تھوڑا کہ خن دیکھنے
آن عالم فتوح و ساخت آئی کہ از فردیون و محمد بن زید حرمہ تک
مالک نہیں، قو، منیں فر عالی اس فوج بھکاری مقصود و مطلع
تاز سر عالی پست و ملچھہ، میں از عہد مہمندی ہفتیہ و چھٹیہ
ضور نہ راوی و تفصیل اگر بتہ رع ذکر کیم

محمد حبیب اور گھوئی نیتیہ — دراں نجع گھر سرپر صرف بی خود
سرپر عالم استہ دھریوں کفت کہ تدبیب معاشر کے درستگری خار
مخفی از ابتکنوبی نیتیہ ہست رجھہ ایکار ادل، چلدر سرپر زبر
پا کئنہ آس صاف ۲۵ متعال نہیں اکاں ہدفیں قدر اڑیں
حکمہ اور حضرت کوہہ فیہ ریخہ دار کھونہ رہا، انہرہ ایکر سرپر پوچھتے در حضر
صفحہ پیر ریختہ زر اکم، دست اکر حضرت نیتیہ صحت اکاں دل جھوک لیوں
پاکیں دست دست خانہ نو خانہ تاکی صرفہ ایک ریب ہستے پی
اڑیں اور اور منیں جو دیکھ دل دکھ دشته بطل تقریکہ سابق حضن نہ
ہاکر کئنہ دہر ہر طرف نیتیہ را بھین قم، ہم تیز کو وک دست
علی ایکر سرپر اور دو کت دھنہ دو حصہ بخضور اڑیں کو دیکھ فروظ
دارند و تا نایاب، ہر رفعہ حسین نیتیہ را بتعالیٰ قو دو دو قدر کہ میخواہ
کھدوں نیتیہ، ایک بیچہ خون کو تصریح بارہ نیتیہ را پا کئنہ، ہم تیز ط
اکر خفر کر کئنہ ایجی معو نیتیہ لیو دمغنا خون کو تصریح، ایچہ خون کو تصریح
نیا یہ محترم کو زر اکم الکسر نیتیہ حضرت نیتیہ دخبار ایکر دوچک راجہ
نہ

عمر حمودي - حمدوس به بشار سجنیه بجزئه اینکه رو
امیر کو و هترن فتحه ای هفت از صفحه ۱۰۰ مقاله دلخواه

۵۰ مُتعال پنهان برده هم مُتعال پروراد اینهم که مُتعال
بر سوداده اینهم و نخجی طور زنگ در فضای همروان سرمه جز صدی
پرورد مردی خوش شفته را همکاروی خود را در این کار میزان استعمال
که فرزین کلید همروان از مصفا اضافه کننده چون اینکه همروان
سال پست دار این نیاز نیست به درستی روز مصفف میز تبعیل
کو زیرا که از رفع نگار رفته و زکر بعده مخفی کننده همراه است
که همروان را در وسط روز نمایند و باطری خواست زدای مصفف
رسانه ایس از همروان نفع خواهد بود و مفر که ذکر شد و مخدود
ذهن نکند از این سه چشمها مُتعال آب میقطه ای مُتعال و مانع
و خیمه ای در این بامدادیه از اینکه برداشته و گم نشاند
جمعیه همه در طرف آب صاف خود را در آب خواست و پنهانه
بیرون آوردند در طرف دیر که آنها را نیز بین انسان بیرون اولین
یک لرز زدند از این اقدار که خلا آب کن نهانه آب نیاز نداشت
آن بعده خارج نمودند و مانع همکاروی خود نفعه نکرد بعده اینها

عمر سه نهمه البریان — در مکان طرف در راه دار رفته بمنه و نه
کمتر سه نزد تقویت برخی مرخ سر نایمتر رفته هدایت و دلمه لذت

۲۷۳

حمر حمار البعنة كهد — زاديه متفه مران زاديه كه ده
که رون خون هست که نه بعنه که رونه بولهان را لرز زاديه راست

بر زن و بیان زاده هم میر دهنده دسته را بر قت غنه که عزیز
بپرسی این بعده البرهان را بر دسته دلخواه دارند، خطاوت نیاز نداشته
بکلمه ای از این صفحه را می بیند و میر دهنده تقدیر البرهان که
آنده است مرحبت بزاده ای فرقا ذکر نهاد و بمحضن حضوره همین
البرهان را از بدل بیعت پسین حکمت درین اذان قطعاً نکه
میگذرد و رئیسه دیر جمع لکته در در رئیسه اول بر زن و زر ای
صفحه خود ضرور دلخواهی از اذانکه تمام خطاوت نیاز ندارد حکمیه
آن زاده هم که البرهان از دلخیمه نهاده است در در رئیسه
همین نکته و بلطف از این حکم لتو این در عصر را در روشناد میتوان
که در ادب قهار طورت دار نباشد مخصوصاً زیرا که معنی اینها
بلهه متفق

عصر سیم سال که علیه نیشه — بیکله غصه نیشه را در گلزار فرزوج
آب بسته و اسقال سفید چشم آب متعاقل جوهر را که آب متعاقل
این کلمه ای که خضره و صفحه البرهان در دلخیمه ای این توکو و تکا
عرض از رابر این که راه برتر است نیم و تدقیقه ای نیشه و گلزار از
این اذان و در طرف آن ایمان نیسته لتو و دهد و غصه، آب بسته
نیز و نیشه و گلزار ای آب بسته بی رساناب اینکه راه است

دو افسون که طلب، و این متفق که حس سرت صفحه داشت
بیشتر است ای بیتره ای که نیست دلخواه ای ای ای ای ای ای ای
کیمی ای
دارد حس بر بیوره ای ریکه که از اینه، حکم لتو حس ای ای ای
میش از البرهان ای
لذام میگیرد و دلخیمه ای
میش طول میگیرد و دلخیمه ای
حس است

حمدلله و دلخیمه — حمدلله و دلخیمه ای ای ای ای ای ای ای ای ای
کیمی ای
۱۲ متفق ای
رایت بیکله ۱۵ متفق ای
لیمیوه متفاق ای
وقت ضرورت نیم و دلخیمه ای
لکن در نهاده بیترن ای
که کی کدت بیور را ای
لیخ مخوز و بیچاره ای ای

دفعه شیوه را از طرف مکدوں در در آن کناره و در بر آن
کنون حبها رود کو، هر گفته که در گفتوها به آمده است
که این مقطع اول شیوه را تکننه در بر این کننه فاصله
شیوه را بعده شیوه آنها را تکننه از مکدوں بکروت چند گفته
و بگفته آن مقطع ۱۰۰ مساعل سیم بخواهی مساعل صد و پانصد
را در در مکدوں کناره به از اینکه چه ذرت همه چونه و پیشان
آدمعه در در مکدوں گفته هست و میطلب کنم، گفتو روز
کنه این گفته تغیرات نیازمندی هر قدر نیز بجهنم و اینه بر مکدوں
آن نیاز رمیس نیماه آن تیره تلخ و شخص هر خو بنا بر میخ
منظوره این تغیرات جزوی به همت بر بر گفتو مخفیست از
ده دقیقه ۲۴ ساعت میخو

عمر حرم نیز گفتو — بر از اینکه قبه و منظر گفتو روند و داشت
بگوئه داگر نیک تیره و، قوت است بگند ایپ را لفست بست کننه
و اک از زنه ت عصر ایپ را لفست تبر نهش مثل از زنه دقیقه و مکدوں
کنند از زنه دیوبنده بمنه بر و قت که رفیع در در آن افریک
شنه همیز لفست داده و مساعل آن صاف و مساعل بر داشته
بسیمه دکا و میخ که نیز تسبیح للذن میز که خود است، بسیج بیشتر

کنای بدر راه است از غرب شمل چهارست روزه
چهارسته گفتو که در در رشیده چکار — گفتو که در در رشیده چکار
بیست کنن است روز بیست و بیموده کاهر لذت است که بجهنم این
بود رکز دد در روز بیم رخوب میخو دند در نهایت معوده صفت انتقال
روزه و در روز که روایت میباشد راه است

حضر چارم و نقر مکدوں

مکدوں بکر چهارم تیمود است از روز شیوه کنه و چهارم گفتو همان
دین مکدوں را نقر میکنند و در در چهارم روز که غذه نزدیک
چون پیغمبر است که در نکنن و چهارم میخو اگر خود میباشد
چهارم گفتو مکدوں در کاهن اینه اینه — که غذه از که صاف خود بجهنم
بی از ازه که دست بیز و داده و دفعه در در رفیعه و چشم نفعه است

شخص بکاره بیه از ای دو طبقه خلد بیه بجهنم است بجهنم و در خرو
کنن محفوظ دارند و قیله مکدوں را خواهند نعمت در بر کنند
اول اور رابوئه و در در چهارم بکه گفتو که از زندگی
اور اینه نه و هستیا طنکه جد بکه بر خوار ازه بیه کنند در در این
چهارم کی در حق کاهن خود را که اینه اینه بیه همیز که از زندگی
و اد روح زاده که غذه نهند بطور که میخ شیوه لخ و زانی هم در

شیوه راینه قوه از سمت برادر پسرها آبر صبر بتوپی از زیده آب
چکمه همه کاخه در در محله دلخواه که لخود که بوطف رضیج
میخ نمیست بر کدامنه کجا از زده اگر خود راینه کنه بخود دن سهود
از شیوه کنه نهه بکاخه بچیه اکر سهود کنه هنچه هر آب بیک
در میزه اینه سلیمان خود ریزه، همچو همیزه بخود از خود راهی
کنه، خد تی اکر طفیل نهاده ازه نهه عومن زننه و نیز
بیواره اینه زنیف ۴۱ نهاده از کار ایمه که همیزه ایست و باقیه
فرت که همیزه عال همچو سوت، نهاده بیهود که بچیه بخود بخود دن
آن و بخیطه بزمی، آن و بخیطه بزمی

نه بزمی و هنوز تر بزمی شیوه را در در عضر کذا راهه بخود بزمی
در در بزمی بخود راهه که بزمی بزمی آب در در اور بزمی بزمی و بزمی
کاخه بخود بزمی بزمی ازه شیوه بزمیه، اینه و دیقیه از طرف سریزه
دو در در آب صاف کند ازه و بزمیه را داشته در در بزمیه آب که
بر شیوه راقع بسته نهه و شیوه را کمی کوهه، این بخود کاخه
بخود بخود دن بچیه و بخود کند ازه اکه حکارت هر خود ازه
شیوه و دیقیله سقر قدم بزمی و در در نهاده بزمی قدرها بزمی خسته
شیوه را در طرف را زاده نهه به ازان بزمی و بزمی کاخه
بر شیوه راحنه و دیقیه در در آب کند ازه بزمی شیوه راینه کنه
دیک طرف کاخه را بزمی طرف ای بچیه نهه و بخود بزمیه را
از آب بزمی آب راهه کاخه بچیه و بخود بزمی از بچیه ۵۰ آب
نیازه و بخود ازه شهاد کنه، ای اکر طفیل صاحب
در ز بزمی طریقه هم ۷۰ هست بچیه بزمی میگیره ای
اچنه نهه ناینه و بخود راهت آنیم راهت شیوه در ای ازه
در هر سه صاحب بده از اینکه خد نهه نهاده بزمی بزمی
اطراف کاخه را بزمی همراه ازه ایکمی مخواهنه و بزمیه را
در بزمی کرد آن که قدر آب دلو مینه ازه دن از می بزمی

عمر و فصل بخود دن کاخه بزمی — بیک طفه البر نهه همراه
کاخه بزمی سه عال نهود بچیه ایکی و نهاده متفاصل برین مصفی
بریف خاص را در در ایست متفاصل آب صاف در در طرف ای
بیون کنه بیون ای
کم کوهه ایه بزمی زنده ای
دیقیه بزمی ای
از خود نهه دن جمع کوهه در جزو کسر نهه بخود ای ای ای ای ای
نیز که دن جمع کوهه در جزو کسر نهه بخود ای ای ای ای ای ای ای ای ای

رمعت باز کر جو قدر می‌کوئی که خدا را چنین کننده اگر کند بی د
با چنانه کننده فکو قدر در دیر در همان طرف که از آنها خشته باشد
محض برای چنانه و قدر که خدروں بجهودت از نیست کننده میتوانند
امنه کننده را از آب ببریدون از آنها بر طبقت آنها کننده
بنده کننده کا خدا و خدروں هر چه بر داشته باشند لیکن زن خدروں
آب ای در کمک جزو کا خدا ایکمی خمنه و بده بخواهند و چنانه
لیزیخ فوج خلیلیه و چشمیه در پیتفیض قدر بظاهر خوش و خشن
میباشند سچمه طفیل گویان اینها بعده رسیده رسمیت کا خدا
را امور کننده بضر عقایس سریم را بدوں کا خدا بتحال کننده کلیه
منزه خدا خود را مردم

عمریم فخر خلیلیوں و سریم خاص - - ضر عقایس سریم را بینه
بتحال کننده کا خدا را بعما بر زان فوج خلیلیه بیرون خفا
و نیمه بیک خفت خوده و از آنکه کار بخقال جسیع فقصه
را ادعا نماید و باید بیک فخرت و مظلل نزهت ادل بیک
را اصفهانیه کو نیز خوب آن را بیست آدلو و در آب سرمه و
رمعت که نهادست بینی قدر که بچشم بده و بعده کفایت آب بینه
منزه بردارند و کند از آنها خطاوات نیاز ندارند آب بکله بده ازان و در

حالم آبی که از آنها و آب بده و همه چند خوب است به لبه از زن
شنبه را در در حمایت خوب بخوبی خود که از آنها و آب کم و در جمع
سخ آن نهاده کند و این را و نیشه که بخوبی و قدر که شنبه که از آنها
آب را بسریم و سریم ایشنه و را بکار را در در سریم و زن خود
سخ را بپرسند و صبر کننده که بنده دلیل بر دارند و کند از آنها خود
منزه و قدر که سریم بخوبی خود که طلاق از آنها خود را
پرسند و در آد آه کننده و قدر را طابت میانه و بخوبی کرد
از اینه کجعه، کمال بر طبقت خدروں از زدن در سریم بر داشته باشند
این کجعه، بیم در لادر کاخه ایشنه و در حاره و رطابت محفوظ باشد
فضل سخ و دخه ایشنه و خم من که اینه کوئیه
چند هزار از خدروں و خدروں خسرا در در سفیه و خم من میکند و میخواهند
این فن بیک صاحب خود را بخود وقت و در پیغامبریزی و بخوبیه خم
من خبرست خدروه و آب سرمه کم و لایه ایشنه را در دست به هد و در
همیه و اینه جو و بضر عجیز ایز قبیل ایشنه و ایشنه همین در خود نیمیه داد
الملاع خفر کجعه میکار در آد بده ایشنه خود که خفر خدروه و آب بیک نیز میعنیه
این خفر صفت راه ناریک صاحب بر آن کجع ایز مطلق خود را
منزه بیک بیور تیزی را در سفیه و خم من بیک ایشنه کو خدا کننده

دانیز چهار را در در صفحه ریز نمود که از این حکم
لطف چشم جو هر که دارم سفیده کنم را فریاد نمایند و هم می
نمایند و اگر شنیده بخوبد، که بعد این سمعه که رفاقت داشتند
باست اگر تلقیف است دیگر خال خود نمایند زنیف اعلام نمایند
معلم نمایند که البرهان نمایند کلدویں هجره دارو و دین بزم نمایند که
کفعه البرهان در صحیح سلطنت شنیده باشد در کنیه های عجیب که همان
اکمال قوایده مسند ده است بهترین قوایده این است که بعده این
حکم صراحتی

حکم اول حکم رفیعه نمایند حذف فرمان را که می دارد ادب کی خیر نظر
سازند و در در شنیده کنند و کذا زن حکم لغو نمایند دیگر زنان و زوج
رضه پاکی کا خذ از بیرون حقت بکنند

حکم دیگر سفیده نفیعه - حکم رفیعه که این کذا زن
و کی میشه بدری کی حکمله که بور عله از دیگر عیل
نه و حکم کنند و شنیده را از در در سطح صفحه حذف و همه و زنان
سچ را از در در کاخه سفیده کذا زن حذف و همه ای ای صور
خی رفیعه را که کننده را که از هم طرف کو کم کنند
بلور بر این بعد روزه حکم دنیو، ۱۵ روز علیم نیزه کنند

طرف پر کو در در شنیده این طرف را حکم دهنده از
برهات دیگر را است بگز دیگر دیگر میان دیگر، میان بیان داشته
شیخ شنیده که در زان بود طبق مسلمه مسلم که شنیده را از همین
میان شنیده داگر حباب را چکا و چشم خار خود را داد پس می آمد و با این قدر
کیو از زن به از هم در طرف نمایند شنیده قدر البرهان غیر
ایست و طرف دیگر را بخلاف دیگر زنان را پس شنیده
عمر نمایند شنیده را بخواهند و حکم را مطلع قرئه داده، حکم ای
العنیه و برجیمه بچانندیه چنان خبر رفته باید کذا است و نه مسد
بر شنیده از زن بیه اقدار خوش فرم میم و اعلاد و بصیره که از است ۱۸
بنج در این بیان نهاده است بگز دیگر ۱۷ شنیده خود نهاده و ممکن
بشت صفحه در راحش در روز استحال نمایند

حکم بین حس کو در صفحه - حکم فرید دین فرم حس کو در
مسعد شنیده آن بمقطر ۱۰۰ مسند کنند چشم و مسند کل جسم
که که ۱۵ مسند و نهاده عمر نمایند عین کلند و دیگر ای
و حقیقه در کلدر طغز دیگر بخواهند شنیده در طرف بگز ای بمقطر کذا زن
نه حس و دفعه باید و حکم خوار جو به نهاده آن بمقطر و آیه را
بمند شنیده و بگز دارند حکم دنیو، ۱۵ روز علیم نیزه کنند

هر چهار وضع در اتفاق ساده — بیمه بکور این
مرادی نمود و آنرا نزد اکتفی مدت داشت تا خیر را تقدیم داده
ویک حقیقته لذتمن است در هر صد بیک فرج معلم در چاب داده
و حقیقته در رسایه

هر سیم بروز شفیر — بی محمد شفیر از پیغمبر ایشان
در در در زنیه ریز مرد بخشن ایندۀ نظر منیع از این را بخشنید
محمد مختار که قدر بزرگ جنم بسر که داده بکیم برادر زنده نمی باشد
از خوب بحاب اتفاق ساده را کجده بخشن بروز شفیر معلم میگویند
کما جریان شافت هم طول میگذرد به از اینکه شفیر بروز کوچک باشد
متوجه رفته بتوینه در اطلاع مکمل شفیر نیز نیست آب صافه ۱۰
سقف لایپه بر لصفت ۱۰ متفاصل در لایپه زیگل باز مرد همان
و این آنکه بتوینه سی

نصدمیم و بکار کاخه غنیمال و اراده بکیمه عکس کاخه غنیمال معاشر بیمه
بعکار مکله داده است دشام متعاده داده و در رسه فقره همین
قراره را بجز میرسانم

فتره اول کاخه مرز خفت — کاخه غنیمال فخر حسن این رو
دانوکه، در تاس سیست خوار از دست نزلعه و ضیع نمیتواند

می خشته مم زنو بسفه بالنه در مم که در شه مفرادی
کننه آنیکه آن سل کاخه افشه لخ در در این کاخه درق دیر
نهنه در مخن آسه درق های ق مده مم زننه به از طبله بر را
کننه در در در نخنه آنیکه آن سل کاخه افشه بی دهنہ لخ بخور
دیگر افشه دنیوست بکند از نه دله، و کنونه کاخه زنار در نخنه
درست را بقوت و لکت دهنہ زلاد نام کاخه از مم فمه عالیه مز
کاخه افشه لخ، که ای از تکه بکند کننه داکر مم (م) را با
داننه جوده بکاخه افشه دایر کن در عکننه داکر بکن موضع
مم زنسته بخ و بعلم اینها سلکه نیاز تدارنه مم زنسته دیک درق
کاخه مم نخنه را در در کاخه بکن که بر کننه دهنہ که نسته نخنه
در در ای کی درق کاخه مم نخنه که زدن دیک کنید تازه از
کاخه زلاد بعوشت در در مم کننه، و تک که بعده رکفت
جمع موضع ای کی رکفت درق کاخه درق کاخه زلاد که
دلبر زلاد مم است دیگر کاخه مم بکنند و دیک هیز
مک خلا افشه بمنع دار کننه و جاره ملابس، و میز لاد بکنند
کو که در وقت مم نخنه دیگر کاخه آن جمی نخنه جواره
بیه ملابس میه اکر مم زلاد کننه و بخ زان دان نخنه و اکر کاخه

می خدره، و بنه که بخ از نخنه بخنه بله از نه
۱۰۷ دیگر بخه دیگر بخه و اکر که بخه نخنه بخه از نه
که ای جمی اخبار دیگر بخه داده در فکنندی کاخه ای
حیت بخنه بخه بخه ای
خیه ای
لطفی بخنه کاخه بله کام تارکه را خذه را خذه نمیکنند
دور وقت بیور دیگر بخه بخه ای ای ای ای ای ای ای ای
فمه و داکر بخه بخه بخه ای ای ای ای ای ای ای ای
کاخه بخه
که ای
عمره بخه بخه — بی ای
هز ای
می خنند ای
می خنند ای
۱۰۸ ای
کاخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه
کی ای
بیز بخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه بخه

فنه و سر — آب بزی ۱۰۰ میلی لقنه پیرمه مقل
بروره پایین بکیفیت داده بخواه بوره پایین و بخواه بضریح
قدرتی فروده پایین و فلوره خود کننه لایخ فنه باز زنقو تراز
فنه اول عکس کیرد و لازم نزد که در آن اندک کسر است بروره پایین
بچاره بروره پایین هبسته بگلله بگوت بگلله بگلله زر آنکه
آن بخواه از مردم متحیر شو و بی درودست بحال اول صفت
کننه و چونه در کودت حضرت بزرگ داده مقتله در ایشان در کودت بعده
بچاره بخواه بزرگ دفعه بیم در را و که خدا را درق بخیز
دعا آن که از این کاخ خواه را بخود درست کیم بز طرف کننه از ایشان
نمیست غنیمی کودت که از جهانه ایم که در آن چهار میعادن است زنقو خواه
در لغفرن مطلع بیست و پانز در درجه کننه از این کاخ
که هوا در را و بخیز و قدر که کاخه درست افق اور بچاره طرف آن
کیم قم مخصوص که دز نیز ساخته ایز بیکل و بیکن کننه و از چیز
چیز برایت و از راست بچیز حرکت دهنده آنکه بتایم
درق برسه بیوار وقتی بی غنیم که بچیز هوا در رزیان از این
زی ایکه و بخط بدم فقوزیم در آن خیز زنده پر آید و چیز
قدره پیره است که بچاره از دست بگیریم در کاخ خدا موسی در حض

فون

فقوز کننه بمان طرق درق دیگر در دره بی فنه همچو خواه
و نیم راه است بگذر از نهاده فقوز که هر یاری به از این بخواه نهاده و بخواه
بخواه نیمه ای بیه بچشم که کوشه درق را اینه بخواه بکسرت آلم
و در آنها را کیم بیکه بر داشته و بطریق که در تعیین بخواه نیمه ای که قدر
ساقی الدلکه ای کرمه بگذر از نهاده بخواه لیکه که در آنها بگذر
بخواه در دره بگذر که اتفاق در نیمه ای بیه بگذر را از ای که
نمیتو و بخواه ایست که جهانه ایم که در آن چهار میعادن است زنقو خواه
لیخ و لازم روزنی که خواه را بخواه بگلله کاخ خدا میگرد
گلله در آن و صحن و بخواه قهادت میکنند و بخواه تغیر و فس ایم کا
بیه است که در نیمه ای قهادت ایم نیمه دیگر تغیر صحنی هست
که میگویی از فقوز بگذر در چهار کاخ خدا میگرد ۱۰۰ نهاده میگذر از ای که
اچلهه میگذر ای کاخه کاخه خواه نهاده بروشند و میگذر ای کاخه و داده
جنبه ای خواه را بخواه بیم در آنها را در دره بگذر که نهاده و بخواه بیم
درق کا خدا همیش در بخواه کسر که داشته و لازم هوا در طوف بخواه
دشت و نیش و خانه بخواه میعادن

چهار بچاره بخواه کاخ خدا میگرد — فنه فیران بز آن مقل
۱۰۰ مقل سه بزم و مقل عصر بر که ای مقل و بیعه خدا

از در حقیقت بجهت عذر که داشت در هر دست از یک این برخیز
محض و حی طرف که خود را بپنداش در حق را می‌داند گفته است
از محدود پرورد آوردن آنکه از این طرف احتمال نیافرود ممکن است در خود
پر از آب مفطر شان از از زده و حکم کش و دسته بهم بتواننده در خود
نمی‌کنند آب مفطر و لایه از از زده و با هم نهاده بهم پرورد آور
درست که خذ اینکش نهاده را بن که خذ اینکش را عرض نکنند بتوانند
در حق که از خذ اینکش در صور طبع نهاده داشتن در حق موسر را در روای
او نهاده کنند در حق که خذ اینکش و بکر ، دادر آن که از از زده و اینکش
در حق از دادر بکر و زعفران ، میز را تبر قیقدار و نهاده بکر و درینها
که خذ اینکش داشت خذ موسر نهاده بهم از اینکه می‌دانند بلطف است
که از خذ ساخته نهاده در روایت صور طبع نهاده که از از زده نیز رافت خذ از خذ
از علو او را حق منظوره از جملت تبارز که بخوبی اینها مطلع
دکه خذ اینکش را عرض کو مرست تبر قیقدار که خذ در روایت
محلتف خذیه خذکاری است و حسب کتاب میش از خذ و قیقدار
جائز نمی‌باشد زیرا که مرمره اینکه بخون آسیم و در تراکه خذ
نهاده بخون و از طبقه میش از خذ اینکه بخون از خذ موسر در حق را در
میان از خذ اینکش که از اینکه میش اینکه اینکه در روایت ادکنه داده

۸۶
خواسته بسیار حسن در حق اول کا خدا احوال خود را من
فخر نمایند و دیگرها بی رحیق و خاص بی دیگرهاست نه
که هر یکی از اینها اینهاست که اورا که نه که فخر و مفتول
نمایند چشم را در ۲۰ متفعل آب مقطر از کنسته و میتواند در زبان
کسر و میتواند در پاییم آن اختناد غایبیه آنها را زیبایی داد و دعوای
ذوق را کشیده باشد آنها لذاتی داشتند و متفعل دیگر آب و این غایبیه
و ای از اینها دفعه زیغی داشتند و بجهة آنها بجهه بر که را اختناد
کنسته و صاف بخوبی در نیشید اینها را فریاد زنده بجهه خود کشید
کا خدا بیمه طلاق پوچه بجهه بر که نهادت و در این طلاق
بنایی بر کرده بی بیکلید و ای پوچه بجهه در طلاق اول
محعمه ای ای الذکر را صاف کنسته و در این طلاق دیگر آب مقطر نمایند
روزنه و می خواست از ای اختناد بگذشت آنرا مخففت بروز نیسته قدر بر زن که
از ای اختناد بجهه ای ای از اینها بیمه طلاق و در قبر کی خدا را
در در در می بینیم که ای اختناد در طلاق ای اختناد در طلاق می بینیم
برونته در تمام ای اختناد بگذشت ای اختناد در طلاق بیکلید
که ای اختناد در حق ای اختناد ای اختناد در ای اختناد ای اختناد ای اختناد

سیم کند اینه که از آن پیر بود و میتواند این کار
اطلیته و محترمات که در تردد ساخت پیش اکننه را گذشت
در روایت که اینه حرکت کنند بوس انیمه در وقوعه نایم دلخوا
بدل خود حس ساخت پیش اکننه و بعد از هر سه دقیقه همیندوں بروند
و آب صاف نمود و در پیش درست ایصال بطریکا غصه موم
نزد ده میباشد و دادن دادن فرزند زده است میخواهد، نمایه داده
برین بروز نکفر نزد کاریں مشترک شفعت را دخوا این کار خدمت
است آده روز میتوانند حس ساخت تخدیل از دست زنده
ولانهیدوں تعیین درست صرف نمیتوان زیرا که موافق چال است
متقدت است و هر چه رفع همینه نیکتر است بضر
بکرا طلاقیه هر جو مخصوص فرنی اینه در دقت
لابیرت سرمه رزیف میتوانند استحال روند

عمر نیخ وضع در اطاق سیاه — این انجمن از مرد
پشت در قبه با مرد در درجه کند است و بهتر است که میش از زمک
در قیمه از زم بخش اینکه محمد بن عصمه ایم کا قدر را در اوانه
زیرا که اگر باز فردا نیز و داده پرآید که غصه ضمیم شود بهتر است
که اول پشت کما خذ را در درینی کند از زم، اگر این خواهی فزدی
از زم که اینه وضع اطاق سیاه تامنه که غصه اینه نیش روپوش
از بروز نکفر میتوانند محفوظ نمایند و بتر اینکه بوز از ۲۴
بروز نکفر را طلاق کنند که بز حقیق؟ بجز خواجه
عمر نیش بروز نکفر — خوب بشه از بردو آهن از اینه
نکفر که پیش اینه بخوبی از نیش روز بکسر شایسته نمایند و شه
و اینه غضروف است در وسیع از سرمه و دادن از اینه که قدره اینه فرش نیزه
نکفر را بکسر فرماده طلاق کنند آب صاف ۱۰۰ میله حملید ۱۰
بخوبی اینه بکسر را صاف کنند و در کود آه ریشه تقویت په ساقه
حمدلله نفره عصر سرمه و اور را اینه غصه کنند و کما خذ را باتمام بچشم
بسطه دهند و سوت عذر دادن فرد بز دلخوا دخوا بروز نکفر را و نیزه
ست گفت که دست نیشیه بز داریست چونکه متقد داشت این که نیست
و هر چهارم و ده هر یست که در پا کاظوفد که هر زیاده که و بند بکسر
بروز کنند و در کون نیزه میش از مرد در قیمه اینه از اینه
پشت در قبه با مرد در درجه کند است و بهتر است که میش از زمک
در قیمه از زم بخش اینکه محمد بن عصمه ایم کا قدر را در اوانه
زیرا که اگر باز فردا نیز و داده پرآید که غصه ضمیم شود بهتر است
که اول پشت کما خذ را در درینی کند از زم، اگر این خواهی فزدی

لشون خود معمول نیست و اگر کامانه هم باشد باید رئیسه نمایند معمول این است
و یکنوع از فخر و رادیقی از برادر زنیم را که میراند معمول است که بجز
فیض مردم زمانی روز نظریه سیاست متفاوت باشد و اینها بجز این دو
متده در فقره است زنیم رفت: ۱۲ راهت این نقاد است که
است و با این مرطوب بخود هر چه نفعی کر با خود هم منع داشت و این است
که در پژوهش نسخه خواهانه بتوکیف شده
این بعد است و خوب با فخر پژوهش است و این مرطوب است و این است
که هر چیز بجز این مرطوب بخود نیست و این آن صفات بگویند و در این
رهاست بلکه که این را از این متعارف نمایند و این را
می دارند و اگر روزنامه ای را که اینها را خوانند اینها اینها را
معطر نمی دارند و اگر روزنامه ای را که اینها را خوانند اینها را می دارند
و میراند خارج

حمد حفظ در میتوت نظر — محمد زیر به ثبوت است از
صف مخنث همچو راهیت جلو ده مشق لی یا خلیل
نظره را کنند و بنا بر میش از این در حق مکار خصه در این ایش تقریباً
ینه سمعت، باید دسان باز رو هم در درسته کلک زر لاف، بر
مرد طبیعی که رفعت فرمزنده بر ریگو قله در زان، بخشه آب که خود

میتوخی بینه فیت که خنده ضایع نموده در صد و سکون است
بجهة رفیع این عجیب اول در گذشته پیغمبر مکمل کند از زمان ایشان
لقدر و وزن که دله جمله فقره ایضاً خنده کهنه در وقت افزایش
گذشت فقره بیش از اول که خنده را سرد آلو و گذشت فقره را ایضاً خنده
نموده باشد که خنده را در آن فرد بیش جلد هر دو قیمه رخان چهلدر
ایله مکمل نجاست نیاز داشت و این چهلدر از این خنده میتوخی باشد
من تا حدود هفت مرکشنه در هزار دست تیتر اکبر فتوحه برادر صد ۴۵
مقابل ایله مکمل صرف کشنه در شیشه و دیگر تیتر صاف نماینده در شمال
چهار سرمه بهداخته کشنه هر دو تیتر این چهلدر و نماینده مکمل
دالو بین در وقت صد و سیست که داشت که داده سی تیتر این عجیب
در صده مقابله آن بزرگ و گذشت فقره سرمه دارد را اضافه کشنه داشت
راج بر زنگ اینه تهمه چهلدر ایله مکمل را در شیشه رینه نزدیک در داده
او بحسب عجیب دالو در در وسط بوب لوله ایست که داده سی تیتر میتوخیست
او داشت در وقت سی تعلیل بنفس لوله را تخطی سی تیتر رش پر کشنه داشت
آلوه در آن بزرگ و صد و سی ده ده ده سی تیتر را به عجیب داده بود
لکن خوب و بسیار در وقت معوجه کشنه اکبر نیاز در این قسم ایله نمایند
بجز خود و بجز در رکن این المثل و لکن خنقوس را که نهاده میتوخند و داده

شست و آنچه راحت در آب صاف کند از بوتانزین از زیاد
او بگویی و همکار نخواهد بود و میتواند
لجه ای از این زیاده دلخواه نفره باشد اما از زیاده کار خوب میباشد
نحو کلمه ای که تیف زلولی و زیرتیف و همه ضمایر زیاده
دلخواه دین قابل ارزان و خبر زیاده مخصوص است بروز و روزه که این
در مکان رفاقت ای بر لغتی که از اینها کا خواه مورده زانمی خواهد
شده و این دو جزو کلین نخواهد داشت که این کار این رفاقت و پوشیدن
نحو فرست و نزدیک کار مخصوص است و باره به این

محض عصر خواهد کرد - اول کا خواه را بعلقی نمایند که در میان فتنه
دم کا فنا را بالنهاده در مکان و نزدیکی رینه راحت که از اینه
که بوره نخواه آب نمیره ۱۵۰ متریمتره و در هر چهار سه متفعل
ایموده بپاییم ۲۰ نخواه شیره ۱۰ متفعل بپرسیدن او ایه
بچشم فتنه در باره، اطامه من را آیه کنه کیم کا خواه
را در مکان ذمیس ای کنه آب بقطه ۱۰۰ متفعل ساف
بین ۷ متفعل بجود رسکه ۱ متفعل از ایه آه و دیقه
در این مکان که از اینه به بوده است آیه بقطه بیانه و بحث
کنه در باره مطری که از اینه دلیله در این حق سیاه برند بچارم:

محمد فرمیشل را بروز و همه آیه خاص ۲۰۰ متفعل
ایمیه مکمل ۲۰ نخواه محمد نفعه جو برسکه دار سوی ایه نیزه
آنچه آیه بیونه بخی نظر را بگذر فرمیزد بایه کنه ایه خاص
۵۰ متفعل ایه بر لغتی ۲۵ متفعل به با چنه
آیه بیونه و بخی کنه دهم را بایه زده خواه
سعیه حی در کاخه بی موم
استعمال میم در سعیه که بکره نیاز دلخواه کا خواه سیاس بیع
حضر قوایم دیگر است که بین خدا جهان میگذته
قاعده و نیزه مهاب
عمر اول نهاد که خواه که خوانه که ایل کا خواه
حضر کا خواه که لفظیم کنه که در بیت مال میشیں از این میگذته
کا هم از دل بیترین بیهده کا خواه ایل کار خانه و میم و تردن
هست ایم کا خواه که و بخی کله بیهده ضمیم ایه کنه تیف ایل
لطیف و همه دل نایابی هر کذا ایه را میم نفع جو حی
ر خلق مکملات نیمه اول در طرف پکانه متفعل ایه مفتر
بر زند و بکمال و مفت نخواه سیف همین در ایه صرکنه در نیمه ده
۱۵ متفعل آیه بقطه و ۱۲ متفعل بیهده بیانه و بخیه صرکنه

۶۰
 دام از محله سف بجهنم در محله مروره پانیوی ریزد و دو
 پیه المقوی کم بیشتر از دیه ضریعه سجده اندکه تمام میباشد
 لطیف شو بیه رصیه روحه مروره پانیوی اضافه نماید
 و هم فنا بیه صاف شو شنیده آب مقطوه بگذارد
 جنم ۲۰۰ گل جوهر سرمه ۳۰ مثقال حفظ بخوبی میباشد
 شنیده سیم محله علیله ایه محله ریزد شنیده همچنان
 بروضیت چهلتو ۱۱۰ مثقال آب صاف بخشنده این
 مولای را بغیر از ایپ بروضیت بایه صاف بخون و در شنیده
 بیه

همسیه مروره کهون کاغذ — بیه تجھه بوب صاف ایه کو
 کوییک ترازد رفته باشیه بروضیت ده صاف کهون کهون
 دفعه سیع شنیده کاغذ منظره را ببریه در در کاغذ بگذارد
 خواره همه دیگر طه حسنیاق حکم کنسته و از محله شنیده اول
 بقیه رکفیت در این زمزمه دو باره مسکن بر در تمام سطح
 کاغذ میباشد را در کاغذ شنیده آن را بکش این ازه غیره
 کنسته دمدم است که هم از این برش کنسته و نیز مرد طبیعت
 که این بیه بیه کاغذ بقیه دلکنسته از زدای رکاغذه زنگو ایه

خارج کنسته دلک فضه در گیه سنتیه کان ریزد و ده بدهه نیاز
 صاف کنسته بدهه خنده را بروضیت دلک کنسته خنده شو
 که خنده بیک ریز ایزه بخوبی از اینکله حدت شه ۲۰۰ چوت
 در آنکه صاف شنیده دقت کنسته که حباب هرادر اینجا
 میشی دزه در ق در گیه خراف شنیده ایزه ده بیه بیه
 بیکه بیه بیه بیه ازان بروضیت بیه دیزه شو بیه خنده شو
 بروضیت دلک خنده در این بیه میباشد بیه ایه بیه
 اویه بیه بیه بیه دلکنسته که هریه

همسیه حس کهون کاغذ — بیه بدهه کاغذ را بیه طلاق
 هذکر در در شنیده جود صافه کهون ایه ایه محله شنیده حم بیه
 ایه قطوه در ایه سه نیمتر آن بقطه این زمزمه ده قطوه کهون شنیده
 بیه در اینها کنسته کاغذ را بیه خده هذکر در دفعه همچو در
 این آب شنیده تقویتیه و قیچه باره ده بیه بیه بیه کهون
 کاغذ بقیه دلکنسته زیر ایه، بیه خنال بیه بیه بیه بیه با کاغذ همین
 بیکن کنسته از قیت خانه همچو سه همیت رضعن در ایه سیاه
 بایه کنسته بیه بیه در دوینه دلکنسته ایه بیه دلکنسته
 دلکنسته کاغذ و دلکنسته میش ایه بیه بیه بیه بیه

دور ریشه صاف بچشم و تراست که خذ عیسی را در در در

او نهنه و تا سر را مزد بکفاه دارند و در اطبق سیاه نهنه
حکم داشت اینز کما خذ نقره میگردیدون است و میگردت اکنکل
و نیز آن همه کاغذ خذ فیست دروز لکفر را وادله به
کلکل تنهای بودی چنان نقره نانیه و لامپیه در اینکل خال خال
بیمه آن همه دمیرت معانی هجر کاغذ مرمر است به (ز جدیه)
ایم طلاق سهل مرتفع، کلم ز لکل ولطفش میگرد که
حضر حرم در استریک

جنبه لاست که در فرماندهی هاب پیغمبر حضرت آنکه (ج)
اشخاص یکسان آنها همه شده در اجسم مرتبه و مکلا و ایار ای ای صدیه
و قصر و دشت ایهار ای ایکه میگرد تشخص میگرد و در این
هاب بودیه نظر گشته و اکر صد بیک حرم لکه دلسته کیه
در ایکه (ج) صدوره ضعیف چیز منور ایشونه و میگش
لهم در دشت هیست که صدور منظور حرم چیز معانی همراه
صورت منظور حرم راست هیست در آن واحده و صدور دیه
میگرد بکیه هلات در دیر (ج) معنای تشخص لکه داشت
و بخطه هلات طبعه است و ازین قاعده صدور گفته که اکر

دور ریشه روز لکفر — غلت کلکل ریشه هجر را قدر با وجود
غلت کلکل ریشه یعنی روز لکفر ضم اطبق سیاه نکلو و بیست
روز لکفر لوز ده دقیقه تا بیست و هشت میزبان بر طال بجهه اکر
طال کنیه نایاب هم و قصی است و بعد این که درست این قصی
عکس کم بعیر است و اکر بجهه ایز بین دقیقه و زنور روز لکفر معمور
میگو که نایاب طال کنیه هاست همه موضعیں میاه میگو و بیها

خواه

حضر بیخ میگرت که تیف — نایاب کلکل ای را لفست در
اینها و بینه بینه بینه بازه تو راست لقوع و با این کلکل ریشه (ج)
ایم کاغذ ایز تحقیق تم و میگرد همه
تعجبه یعنی

کاغذ را هجر کاغذ را این هاست که بخشن ایله از کلکل فقره بر کله داد
بیرون آمد بیرون همچنین و میگرد کلکل بکار بر ز هتر نیست
کاغذ هم نفه را بطور کاغذ هم فمه میگرد و دره کنسته و میکل اینکه کاغذ
در روز کلکل نفهه بر کله دار است کاغذ در روز کلکل نمیگرد
این کاغذ ضخم و این است و باید در آن مفطر خسته نمود و در

اول

ضد عورت به بگذشت و در پنجه ملکه پر نهاده بطور که بر پله ام راه
تفوق داشته بگذشت تکه ب دفعه هشت بخواهد بخواهد بخواهد
کی از فرق نهاده معرفت اینها بخض تکه ای و خلاصه همان
خود رک این مخترع منعده که بیمه بجهت بحث دیر قصوره
باید دیده بکار رود مخترع ضد عورت به بکار رک اینه بگذشت و اینه
حدرات از ادوات که محدودان نمیشوند از اینکه تکه ب
چشمیت بگذشت و را بطور طبعی مخورد گفته زیرا که بقدادی
نه اینه ناگفتن تکه ب داشت اینه بگذشت و گاله است که
قصد بر طبع را نمیه تمام شود میکند طارکه ب و
تفعیر و لبه صافت و ادقه حرکتیه و گلش در قوارطیه و
و جو قن برا اینکه از من خود و مراد دلهم خیزیک نبره نهاده
خدا از بحال نیست و قصیده اینه حال در اینی قاب و متع
و خدا از قدره نمیست زیرا که بدار مصلحتیات نه از طبع
سخت و بکسر در میان نیمیه و دلید عصر از سک رسیده
از بعده این معتبر نیز و نیمه و است مخصوص اینه در زمان از نیز نکسر
را بحال اینه در زمان از سریز نهاده و جمیع قادمه هر کوچه
و فضیلت اکذیز در این بجز اینه مبتدا نهاده بخواهد و لقا عده

ت در در اینه از کار اینه بگذشت ز جمع دارند ممکن است
که بقیه تیف هار که خضر اینه و بجهت بقیه تیف بیمه بجهت
داست بجهت هر زمان از سریز نکسر غایب بیه سخنه مخصوص بحال
کننه تقریباً بجا رک جعل داشته بیه در بحث است این سخنه
کی بنت که ممتازه بخیک و در بحث اول در نقطه منظمه
عکس سر زاده اطهه قرب و لبه قر اول بیو هر قدر رسفت آن
در نقطه از بکسر در میزه بجهت اینه بجهت اینه تراست به ازان
اطلاق سیاه را مخصوص بحال از کنیه بخیک و بجهت هر که بجهت
نم اطمیف که نقطه مراد طاقت است و لبه اطلاق سیاه را در بکنیه
و بکسر حکمت و نهاده آوفتیکه نقطه منظر ازین سمعت نیز در وسط
مرکز بیمه نیم اطمیف فتحه بیه کنیه بخیک و فوز اینه دلیل بزه
می از کنیه را بسیح بگم کفع نقطه هر زمان معین بخیک از اطلاق
سیاه بیک از بکنیف بحال کننه بیه در بقیه بیمه هر بحث
ملکس بعده از داکر صد هزاره نجت سیاه بز تیف بچه
در است از اینه در بقیه رامنه بیه هر زمان بچه را از زمان
در زمان راست را از بچه بجهت اینه از نهاده بخیک بحال که طلاق
سیه بعضاً صد معین بکسر هم کذا از نهاده و در بچه دفعه ۱۰۰

نادمه از نهضت خیر در هر صفت هر چهارمین روز بیان شده از زمان
بدر صدر ناهد و نا را برای تکرار را در نهاد که کار برای طرف خوب
کردند و میکاره طرف را است در نهضت خوب اول را است
و حکم را بخوبی اول مخفی کهنه بعد از خوب نهاد و میکاره خوب
نمودند است اطاعت هارسیده ای ای کلیف لکلیه رجیه مقوی من
وز امکنند کنیه در درست خوب نهاد که راست نهاد و میکاره را حکمت
نہ میکند و نیکت خاصه از زمان به خارج نیست اولند اکر
ای کلیف خوبی بملکه سرمه از اطاق سیه هرا در مرکز خود خوب
دیگر همه روز را با ای ای کلیف بملکه سرمه از نهضت خاصه از زمان
ای ای صدیک فرمی خوبی خیلی ای ای کلیف صدیک ای ای کلیف نیازم
اطاق را در نیست بیکار از کنیه در حکمت دینه بجهه بیک بیکار از
ای ای کلیف بیک هر زمان ای
دیگر مخترک سرمه و هر روز را دیگر را بای ای ای کلیف دیگر منه ای ای
نهان ای
در مرکز خوبی خوبی در طرف واقع ای
نمودند است و میکاره ای
اطاق سیه هرا که خوب مخصوص خوب است که با ای ای ای ای ای ای ای ای

سرانه از نه باشی و بسب بجهه خال، نه اخال رکم جویی
میتوانند نه دللاهارین با از کنیته حجتیف باصرهای
محضیں فضاده رکم رکم میتوانند منعو و لیکن از
اخال عکس سرتست کنند نهیت علجهای بوده است و لبایری
از خال است که محض عکس این معنی است و این خال
از آنها هرگز روزگاری در روی نمایند و نهایت محض جهراز نهایی
محضیں از قبیر این عکس ای میکنند و دیگر راصد همانه
در این کار زیست و گفته در این کتاب ذکر نهاده مانع از کتب
عکس از دنیا است و میغیر نکته ای را زنده نمایند نه غصه
منعو

ختمه — در حصر آیه کار بیان صاحب خوازش را که آنها
معلم و رسن نباید خوانند هر راه دار الفتنی است و در آن
مُتغَرِّل عصا مسخر یعنی است و از طبق شخص این حصر روز خود را
تعهیت و مع حکم خواهد شد که کاخه ای از زن تقدیف
آید و از میتوان در حصر نماز بر عوایت که خواهای از زن است
و جلد نیست و مثلاً کاران فقره در زن تقدیف بتعال شرعاً
و صدر را کتر و ای ایه و خود را سخن خوب است که لب از

آنام همچوی تیف کاخه را بدو فقره نهاد و نکلن چون
در در چند دنی کذا زاده آب صاف ۱۰۰ میلی لی سی فر
خرمز ۲۰ میلی لی که از همار بین دیقیه کاخه را برداشت
بطور همچوی تیف کاخه و از روشن دار گوش دارند و قریب
اجار همچوی درق ازان کاخه را در در ۱۰۰ میلی سی فر
دیقیه همچوی کوره در حال نیمه که از زماد و قشیکه همچوی درو
ویمه آسی سیز دست لفوق ازان برداشت که اصله نکلید
دنی سیز را طی هر گنه آب صاف ۵۰ میلی لی دارند
میلی میلی دلس از بود ز سیز راه راه نزدیک، آب بیویمه
و در گردت و میر کذا زاده بطور یکه سیز راه بله بیه و مکله سیز
را در گندیده کرم حاضر دارند و در در سیز راه زند
و طرف را خواست و همه آنکه غلیق را، یعنی در میانه
پس ازانه کر زند سیز راه میخواست علیع بردارند و با چه آب
مشتمله و تیف کاخه در پنجه عینه میزد، ایسی سیز
ججه همان میزیلا لذتمنیت میمیزند و در حیله فوت
آب که بر سر او ریخته کاخه است تنه الکه را بود
الملک ادب

فخر که تیف کاخه عصر از زاده در نهاد

پس ازانه که درون را در در شیه پاکه ریخته در پنجه خود

سکن جهنم

۱۰۰ آب

آنمه صد رانی لفوق ازان در سر کله ایمه مطلق معتمد
هدب بی خاصیت بر شیه که رکن از زند و نهاد در نهاد سی سی
که درون و در بیه روشن داشت که از هم بعد میور از قریب برداشت
باقی آنکه مریجت نایمه و ازان سر بیرون آویده این گلده را
بر سر آن راه زند

۳۰ بجه هم که ز سیز

۴۰ اهلن ۱۰۰ در بیه

۵۰ زانج بیز

۶۰ آب میلی

و قدر ریشه را بکت دلخه این گلده را از زند شیه بر زند و بیه
با آب صاف بیویمه و به ازان این گلده را در سر ایس زند
بیطون

محمد قدر

آب سفید

۹۰

چهارمین

۲۰۰

دالسر

۲۵

چهارمین

۱۵

چهارمین

۱

چهارمین

۲

چهارمین

۱۰۰

از قریت قدر روز محمد اول و تدریز از مکالمه اندیش در شیوه کوچک داد
کنتر ریشه بود ریشه بز تیغ ریزمه و مکالمه کنند طبق ریشه
از این همکه میتواند بز تیغ دلخوا نکفر اینم محمد را بر ریشه
ریزمه پی از نهان شیوه

سی افور

آب

به ازان نیز شیوه را شسته که در ز خنک نمود چون خنک شد
این ورنخ را بود ریشه ریزمه

آب

صحیح عرب

دکمه داکمه از خنک نمود و منضرت خنک چهارمین است
جهت عبور داشتن بز تیغ بیمه که خنک ایوب منیر اداره ایوان
خنک داکمه از خنک

۱۰

سی افم

۱۰۰

آب

دکمه داکمه بگذازه مطعن ریشه که آن که خنک ایوب منیر
نه و حباب ایوب در زیر آن نمایه دکمه از خنک دستیقه
دین محمد ایوب دوقت بیرون ادمعه زاده به زر از اصلیخ
فعه وزاده سفیر ایوب ایمه خنک ایوب و معلمه ریوت خنک ایمه
بجنب شمه مکله خنک نوبن از خنک بعطر که لذم است
بربر و بود ریشه وضع خنکه در زیر عرضی بز تیغ کفر نمود
دکمه از خنک در چابه و رکنی نمود به از زیر بیرون آدمعه صدست
را در آب صاف در اعلان سیاه بقیر بیک دستیقه دکمه از خنک
خارج ریخته ده نکلمه دکمه از خنک

۱

طهد

۲۰

دسته مکلو

۱۰۰۰

آب

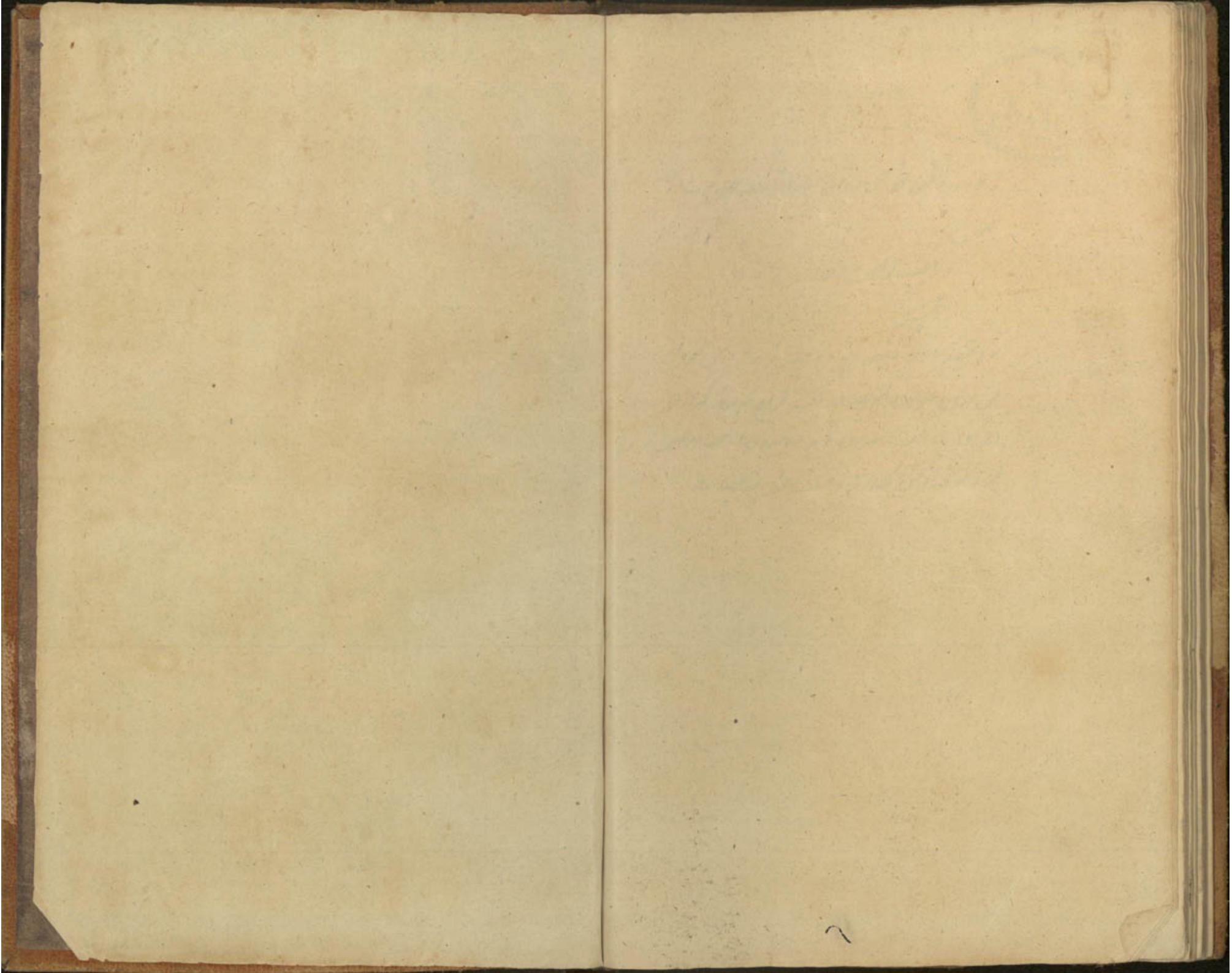
۴۹
ه خوب رکابی نمودیم از این بیرون آدمیه هسته بورت و

محمد کهارون

همیب بر لفظت راهی ۲۰

آب ۱۰۰

و دقتیه ۲۱۰ دقتیه و نیم هسته بورت و درین چندان
کل از این بیرون آدمیه در کاب قرایح که کهارون که از هد
۲۱۰ ساخته در این بیرون بیمه بیرون آدمیه از این
جزء که غصه ایش کهارون تا حدی تو قیمه بجهات

٦